

1979 பிப்ரவரி 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு கட்சிக்கு ஒருவர் தான், அமருங்கள்.

திரு துரை முருகன் : எந்த விதியிலே அப்படியிருக்கிறது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படித்தான் மரபு இருக்கிறது, அமருங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :—பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—

‘தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்டமுன் வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோரப்படுகிறது’.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : நான் இந்தச் சட்டமுன் வடிவை அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தச் சட்டமுன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(5) ஆளுநர் உரைக்கு நன்றிகளும் தீர்மானம் — விவாதம் தொடர்ச்சி.

திரு. ரா. பெரியசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின்மீது இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நான் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தச் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் செய்யவில்லை. இந்த கவர்னர் உரையில் அதுபற்றி எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. விவசாயிகளைப் பொருத்துத்தான் இந்த மாமன்றத்திலே 100க்கு 75 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். [மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை] எல்லோருமே விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். இதற்கு முன்னாலே இருந்த சர்க்காரானாலும், சரி, இப்போது இருக்கிற சர்க்காரானாலும் சரி விவசாயிகளுக்கு எதுவுமே செய்யவில்லை. தற்போது வெங்காயம், என்ன விலை விற்கிறது. ஒரு ஏக்கர் வெங்காயத்திற்கு எவ்வளவு பணம் செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. மருந்து அடிப்பதற்கும் மற்ற செலவுகளுக்கும் எவ்வளவு செலவாகிறது. இந்த நிலையில் எந்த விதமான சலுகையும் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அடுத்து கரும்பு விவசாயம் பண்ணினாலும் சரி நெல் விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, கடலை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி இதுவரையில் யாருமே பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவில்லை. எந்த அரசாங்கமும் அதற்கு

[திரு. ரா. பெரியசாமி] [1979 பிப்ரவரி 13]

ஒரு நடவடிக்கையை எடுக்கவில்லை. விவசாயிகளைத் தான் இந்த நாடே நம்பியிருக்கிறது. கிராமங்களிலே பொதுக் கூட்டங்களிலே பேசுகிறபோது விவசாயிகள் தான் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று பேசுகிறார்கள். எல்லாக் கட்சி/சாரர்களாக இருந்தாலும் அப்படித்தான் பேசுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படவே இல்லை. மோட்டார், பம்புசெட், உரம் இப்படி எதை எடுத்துக் கொண்டாலும் செலவினங்கள் தான் அதிகமாகின்றன. நெல் 60 ரூபாய் தான் விற்கிறது. ஆனால் உரம் ஒரு மூட்டை 95 ரூபாய் விற்கிறது. இரண்டு மூட்டை நெல் விற்தால் தான் ஒரு மூட்டை உரம் வாங்கமுடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே எந்தச் சர்க்கார் ஆண்டாலும் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினை தீர்க்கப்படவேயில்லை. தற்போது விவசாயிகளின் சங்கங்கள் சார்பாக பல ஊர்களிலே வரிகொடா இயக்கங்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்ற அதிகாரிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் மற்ற நிறுவனங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒவ்வொருவரும் அவர்களுக்கென்று சங்கத்தை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆண்டுதோறும் தங்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கோஷமிடுகிறார்கள், போராடுகிறார்கள் அதனால் 10, 15 ரூபாய் அவர்களுக்கு ஏற்றிக் கொண்டே போகப்படுகிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடியதை கொடுக்க வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் அண்டை மாநிலங்களில் நெல்லுக்கு மூட்டை ஒன்றுக்கு 120 ரூபாய் 125 ரூபாய் என்று விலை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி தமிழ் நாட்டு விவசாயிகளுக்கு விலை கிடைக்க வழிசெய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி நடக்கிறது. புரட்சித் தலைவரே சொல்லியிருக்கிறார் “காடு விளைஞ்சென்ன மச்சான் நமக்கு கையும் காலும்தானே மிச்சம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகளைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஒட்டுவாங்கச் செல்லும் பொழுது மட்டும் விவசாயிகள் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்புகள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களும் ஏமாந்து ஒட்டைப் போட்டு விடுகிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் புரட்சி செய்யும் நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. கிராமந்தோறும் எல்லா விவசாயிகளும் ஒன்று திரண்டு கொண்டிருக்கும் நிலைமை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்காவிட்டால் விவசாயிப் பிரச்சினை பற்றி புரட்சி வரும். அதற்குப் பிறகு அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதைவிட முன்கூட்டியே தலையிட்டு அவர்களுக்கு என்னென்ன வேண்டுமோ அவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறு விவசாயிகள், குறு விவசாயிகள் என்று கார்டுகள் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 5,000, 10,000 சிறு விவசாயிகள், குறு விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் பத்து அல்லது நூறு பேர்களுக்குக் கூட

1979 பிப்ரவரி 13] [திரு. ரா. பெரியசாமி]

இந்தக் கார்டுகள் கிடைக்கவில்லை. ஏனென்றால் சிறு விவசாயிகள் குறு விவசாயிகள் என்று எடுத்துக் கொண்டால் யார் இந்தப் பலனை அனுபவிக்கிறார்கள் என்றால் ஒரு தகப்பனாருக்கு 10 ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் அவருக்கே நான்கைந்து பிள்ளைகள் இருக்கும். எனவே அதை நான்கைந்து பாகமாகப் பிரித்து அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களை சிறு விவசாயிகள் என்றும் குறு விவசாயிகள் என்றும் சொல்லி அந்தச் சலுகைகள் அவர்களுக்குப் போய்விடுகிறது. இதனால் உண்மையான சிறு விவசாயிகள் குறு விவசாயிகளுக்கு அந்தக் கார்டுகள் கிடைக்கவில்லை. 20 ஏக்கர் 30 ஏக்கர் உள்ளவர்கள் சொந்த பந்தம் என்று பிரித்து வைத்துக்கொண்டு இரண்டு மூன்று ஏக்கர் என்று பிரித்து வைத்துக்கொண்டு இந்தக் கார்டுகளை வாங்கி விடுகிறார்கள். இதனால் குறிப்பாக உண்மையான சிறு விவசாயிகள் பம்பு செட் வாங்க நினைத்தால் வாங்க முடிவதில்லை. பம்பு செட்டுகளை எங்கு வேண்டுமானாலும் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் விவசாயிகள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அரசு உத்திரவிட்டும் கூட சிறு விவசாயிகள் கடனுக்காக பேங்குகளை அணுகும்பொழுது முதலில் இருந்தமாதிரி 5,000 அடிக்கு இடையிலே இருந்தால் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றிக் கலெக்டரின் மூலம் தெளிவுப்படுத்தவில்லை. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் இதைப்பற்றிக் கேட்டால் செய்யலாம் என்று சொல்கிறாரே தவிர இதுவரையில் உப்புலியாபுரம் தொகுதி முசிறி தொகுதி, பெரம்பலூர் தொகுதி ஆகிய இடங்களில் 5,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு சிறு விவசாயிகளுக்கு லோன் கிடைக்கவில்லை. பேங்குகள் மூலமும் கடன் கிடைக்கவில்லை. தற்பொழுது வசதியுள்ளவர்கள் தனிப்பட்ட முறையிலே மோட்டார் பம்பு செட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். வசதியில்லாதவர்களுக்குப் பம்பு செட்டு கிடைக்கவில்லை. எனவே அவர்களுக்கும் உடனடியாகக் கிடைக்கும் வழியில் பரிகாரம் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றி எடுத்துக் கொண்டால் தோட்டி முதல் தொண்டமான் வரையில் பென்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். இறந்தால் 10,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் கிராம அதிகாரிகளை 60 வயது ஆகிவிட்டால் வீட்டிற்கு அனுப்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏந்தவிதமான சலுகையும் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு கிராம உத்தியோகஸ்தர் வேலைக்கு முதல் சலுகை கொடுக்க வேண்டும். கிராமக் கணக்குப் பிள்ளைகள், வெட்டியான், தலையாரி ஆகியவர்களின் நிலைமைபற்றி வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். எனவே இவர்களுக்கு முதல் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்து அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். சமீப காலத்தில் கூட கிராம உத்தி

[திரு. ரா. பெரியசாமி] [1979 பிப்ரவரி 13]

யோகஸ்தர்கள் சங்கம் என்று போட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் இல்லை யென்றால் அவர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்கள் இறந்து விட்டால் அவர்களது குடும்பத்திற்கு அரசு ஊழியர்கள் இறந்தால் கொடுப்பது மாதிரி பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். எந்தச் சர்க்கார் வந்தாலும் அரசு ஊழியர்களுக்கு 10 ரூபாய் 15 ரூபாய் உயர்த்திக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு எந்தச் சர்க்கார் வந்தாலும் எந்தவிதமான நன்மையும் செய்யவில்லை.

அடுத்தபடியாக பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் எந்த ஊராட்சி மன்றத்திலும் விளக்குகள் சரிவர எரிவதில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் முன்பெல்லாம் ஒரு பஞ்சாயத்துப் போர்டு தலைவர் அவருக்கு இஷ்டப்பட்ட கடைக்குச் சென்று நல்ல சாமான்களை வாங்கிக் கொண்டு வந்து போடுவார்கள். ஆனால் தற்பொழுது இரண்டு வருஷ காலமாக வேறொரு மாநிலத்தைச் சார்ந்த யாரோ குறிப்பிட்ட ஒருவரிடம் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஒவ்வொரு யூனியனிலும் பல்புகளைத் திருடிக் கொண்டு செல்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்காக பஞ்சாயத்து லைட் என்று பெயர் எழுதி அதைத்தான் போட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-10]

எந்த ஊருக்குப் போனாலும் பஞ்சாயத்து லைட் எரியவில்லையென்று எல்லா இடங்களிலும் சொல்கிறார்கள். எங்கு போனாலும் என்ன சட்டசபை உறுப்பினராக இருக்கிறீர்கள்? பல மாதங்களாக லைட் எரியவில்லை கவனிக்க மாட்டேனென்கிறீர்களே, என்கிறார்கள். பல்புக்காக 10, 15 ரூபாய் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். வெளியிலே, கடையிலே வாங்கிப் போட்டால் 6, 7 மாதம் 8 மாதம் காரண்டியாக எரிகிறது. ஆனால், பஞ்சாயத்திலே வாங்கிப் போடுகின்ற பல்புகள் 8 நாள், 10 நாள் கூட எரியவில்லை. பொங்கலுக்கு போட்ட லைட்டுகளில் பாதி லீப்லூஸ் ஆகிவிட்டது. அந்த லைட்டுகளை உடனடியாக வாங்கிப் போட்டு, முன்பு மாதிரி எரிய ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சென்ற வருஷம் எங்கள் தொகுதியில் பல பகுதிகள் புயலாலும் வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டன. திருச்சி ஜில்லாவிலே புளியஞ்சோலை, கூடனார் பகுதிகளிலே புயல் காரணமாக, பெரும் பாராங்கற்களாலும் மணலாலும் விவசாய நிலங்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை அப்புறப்படுத்த இந்தச் சர்க்கார் உதவிப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைப் போய் அணுகினால் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 15,000 தேவைப்படும், ஆகவே சர்க்கார் செலவு செய்யாது என்று சொல்கிறார்கள். நான் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 3,000 கடன்

1979 பிப்ரவரி 13]

[திரு. ரா. பெரியசாமி]

கொடுத்தால் போதும். அதைச் சரி செய்து, அந்தக் கடனைத் திருப்பி விவசாயிகளிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று விவசாயத் துறை அமைச்சரை பலமுறை அணுகிக் கடிதம் மூலமாகத் தெரிவித்தோம். ஆனால், இதுவரை ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஆகவே, சென்ற வருஷம் புயல், வெள்ளத் தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ரூ. 3,000 கடனாவது கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வெள்ளத்தாலும் புயலாலும் சென்ற வருடம் பாதிக்கப்பட்ட ரோடு, பாலம், இவற்றைச் சரி செய்ய எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட வில்லை. இரண்டு வருஷம் ஆயிற்று. என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு வேலையும் செய்யவில்லை.

புளியஞ்சோலை மட்டுமல்ல மேட்டுருக்கு இடையிலே விசும் பால் சமுத்திரம் பகுதியும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. இப்பொழுது வந்தாலும் அதைப் பார்க்கலாம்.

செம்புளிச்சாம்பட்டி, வெண்ணாடுகோம்பை இந்த இரண்டு பஞ்சாயத்துக்களிலே 25 ஊர்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், அங்கு லைட் வசதியும் இல்லை, ரோடு வசதியும் இல்லை. நாம் எல்லா, கிராமங்களிலும் மின் விளக்கு எரிய விட வேண்டுமென்று திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால், குறிப்பிட்ட இந்த 2 பஞ்சாயத்துக்களிலும் மின் வசதியும் இல்லை. ரோடு வசதியும் இல்லை. பலமுறை நான் அமைச்சரை அணுகி இது பற்றிக் கூறியுள்ளேன். ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஆகவே, அதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

நரசிங்கபுரம்—ஒட்டம்பட்டி சாலை, நாக நல்லூர்—குக்கிராம்பட்டி கோப்பை சாலை, பி. மேட்டூர் —கள்ளாத்துக் கோம்பை சாலை ஆகியவை எல்லாம் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு சேதம் அடைந்த ரோடுகள். இதுவரை அதே நிலையில் தான் அவை இருக்கின்றன. போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சரிடம் பலமுறை சொல்லியும், இதுவரை ஒன்றுமே செய்யவில்லை.

அடுத்து, உப்புலியாபுரம் தொகுதிலே உள்ள துறையூரிலே பெரிய நகராட்சி—முனிசிபாலிட்டி இருக்கிறது. அந்த முனிசிபாலிட்டியிலே எந்த வேலையும் நடைபெறவில்லை. அந்த முனிசிபாலிட்டி ஏரியாவில் லைட் வசதியும் இல்லை. ரோடு வசதியும் இல்லை. முன்னாலிருந்த சர்க்கார் காலத்தில் முனிசிபாலிட்டியிலே டாங்க் கட்டினார்கள். துறையூர் மக்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கிறேன் என்று டாங்க் கட்டினார்கள். ஆனால், இதுவரை வேறு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. நானும் அமைச்சரை அணுகி பலமுறை கோரிக்கை கொடுத்துள்ளேன். குடிநீர் வாரியத் தலைவரிடமும் பலமுறை நேரிடையாகவும் எழுத்து மூலமாகவும் தெரிவித்

[திரு. ரா. பெரிசாமி]

[1979 பிப்ரவரி 13]

துள்ளேன். ஆனால், இதுவரை எந்த வேலையும் செய்யவில்லை அந்தத் திட்டத்தில் மொத்த எஸ்டிமேட் ரூ. 66 இலட்சம். அதில் எஸ். ஐ. சி. மூலமாக வாங்கிய கடன் ரூ. 35 இலட்சம், அந்த ரூ. 35 இலட்சத்தில் குடிநீர் வடிகால் வாரியம் செலவு செய்தது ரூ. 11 இலட்சம்தான். ஆனால், முனிசிபாலிட்டியின் மொத்த வருமானமான ரூ. 8 இலட்சத்தில் ரூ. 3 இலட்சம் வட்டியாகக் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது, ரூ. 35 இலட்சத்துக்கும் வட்டி செலுத்துகிறது முனிசிபாலிட்டி. அதோடு, மெய்ன்டெனன்ஸ் செலவு ரூ. 5 இலட்சம் வருகிறது. ஆகவே, தனது மொத்த வருமானமான ரூ. 8 இலட்சத்தில் எந்த வேலையையும் முனிசிபாலிட்டியால் செய்ய முடியவில்லை. இந்த அளவில் அந்தக் குடிநீர் திட்டம் இருக்கிறது.

ஒன்று புளியந்தல் ஆற்றிலே தண்ணீர் எடுக்க வேண்டும் அதற்கும் மேலாக காவிரி ஆற்றிலே நிரந்தரமாகத் தண்ணீர் இருக்கிறது. டாங்க் கட்டி தண்ணீர் கொடுத்தால், மடக்குளம் தாத்தையங்கார் பேட்டை, இருகாடு, முருகூர் போன்ற ஊர்களுக்குப் பயன்படும். (மணி அடிக்கப்பட்டது). நாங்கள் சொல்வதை ஆளுங்கட்கி ஒன்றும் செய்வதில்லை. எங்களுக்குப் பேசுவதற்காவது வாய்ப்புக் கொடுங்கள். நான் இது பற்றி நேரில் விவசாய அமைச்சரிடத்திலும், பி.டபிள்யூ.டி., அமைச்சர் இடத்திலும் சொன்னேன் ஏரிகள்திறையிருக்கின்றன மங்கப்பட்டி, முருங்கப்பட்டி, நட்டவலம்பட்டி, ஓ கிருஷ்ணா புரம், சோடன்புரம் போன்ற பல ஏரிகள் இருக்கின்றன இருபதுக்கும் மேற்பட்ட ஏரிகள் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்குச் சலுகை செய்ய வேண்டுமானால், தற்போது அமலில் உள்ள 10, 12 திட்டத்தில் ஒரு 2 திட்டத்தையாவது சீக்கிரம் முடித்துத் தர வேண்டும். அதாவது உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரே நாளில் அத்தனையும் சொன்னால் மறந்து விடுவார்கள்.

திரு. ரா. பெரிசாமி : அடுத்து மதுவிலக்கு பற்றிச் சொன்னார்கள். மதுவிலக்குத் திட்டம் நல்லதுதான். ஆனால் அது அமுலில் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. காய்ச்சுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். விடிய விடிய போலீசார் சுற்றி இரவோடு இரவாக யாரையாவது பிடித்துத் போகிறார்கள். அவர்களை அடியோதண்டமாக அடித்து நொறுக்குகிறார்கள், சென்னையிலே இருப்பவர்கள் பக்கத்தில் உள்ள திருப்பதியிலே சென்று குடிக்கிறார்கள் கோவையிலே உள்ளவர்கள் கேரளாவில் சென்று குடிக்கிறார்கள் நாகர்கோவிலிலே உள்ளவர்கள் கேரளாவிற்குச் சென்று குடிக்கிறார்கள். அடுத்து தஞ்சாவூரிலே உள்ளவர்கள் பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால்

1979 பிப்ரவரி 13] [திரு. ரா. பெரியசாமி]

போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று குடிக்கிறார்கள் அப்படி இருக்கும்போது நடுப்பகுதியிலே உள்ளவர்கள் மட்டும் என்ன பாவம் செய்தார்கள்? நீங்கள் செய்வது துரோகம். யார் குடிக்காமல் இருக்கிறார்கள்? சாராயத்தின் விலை இப்போது ஏறிவிட்டது. ரூ. 2, ரூ. 4-க்கு விற்ற சாராயம் இப்போது ரூ. 10, ரூ. 12 என்று விலை ஏறிவிட்டது. ஒன்று மதுவலக்கை தீவிரமாக அமுல்படுத்துங்கள் அல்லது எடுத்து விடுங்கள். இது என்னுடைய கட்சியின் கருத்தல்ல. என்னுடைய சொந்தக் கருத்து.

திரு. பி. முசிரிப்புத்தன் (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெரியசாமி அவர்கள் மதுவிலக்கை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அது அவருடைய கருத்தா அல்லது அவர் சார்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியின் கருத்தா?

திரு. ரா. பெரியசாமி : என்னுடைய கருத்துத்தான். கட்சியின் கருத்து அல்ல. இதற்கெல்லாம் நல்ல தீர்வு காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிறிய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. யா.சை. மு. யூசுப் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து இங்கே முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானத்தின் மீது பேசுவாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த உரை துவக்கிய நேரத்தில் இங்கே இருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வெளிநடப்புச் செய்த நேரத்தில் அவர்கள் பேசிய உரைகளிலே இருந்து இந்த அரசு தொழிலாளர் கொள்கையை பிற்பட்ட முறையில் கடைப்பிடிக்கிறது என்றும் வன்முறையைத் தூண்டிவிடுகிறது என்றும், இந்த அரசு சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டது என்றும் சொல்லி வெளியே சென்றதைப் பார்த்தோம். அதே நேரத்தில் எந்த அரசும் சந்திக்காத வகையில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரின் அரசு பல போராட்டங்களையும் வன்முறைச் சம்பவங்களையும், எதிர்பாராதவகையில், இயற்கையின் சீற்றத்தையும் சந்தித்து எதிர்நீச்சல் போட்டு, எதிர்க்கட்சிகளின் பற்பல சோதனைகளை முறியடித்த காரணத்தினால், இப்போது எதிர்க்கட்சிகள் செய்கின்ற விமர்சனத்தை விட வேறு விதமாக எதிர்பார்ப்பது தவறு என்று நான் கருதுகிறேன்.

[முற்பகல் 11-20]

அதே நேரத்தில் கடந்த காலத்தில் சைக்கிள் செயினால் தொழிலாளர் பிரச்சனைகளைச் சந்தித்தவர்களும், அந்த சைக்கிள் செயினுக்கு அடிடணிய மறுத்து தங்களுடைய பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண முன்வந்தவர்களும், இன்றைய தினம் ஒன்றாக இணைந்து, ஒருங்கிணைந்து இந்த அரசைக் கவிழ்ப்பதற்காக இந்த

[திரு. யா. சை. மு. யூசுப்] | 1979 பிப்ரவரி 13

மன்றத்தில் கூடியிருக்கும் காட்சியைத் தமிழகத்தின் அத்தனை மக்களும் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டு மக்கள் பல்வேறு நேரத்தில் தங்களுடைய கருத்தை இந்த அரசுக்கு ஆதரவாகத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். கடந்த காலத்தில் நடைபெற்ற பல்வேறு தேர்தல்களில் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அப்படித் தேர்தல் வருகிற நேரத்தில் எல்லாம் நம்முடைய ஆதரவையும் நம்முடைய வாக்குகளையும் கோரிவரும் காமரேடுகள் இப்போது தங்களுடைய பணிமுடிந்து விட்டது என்ற காரணத்தாலோ என்னவோ தெரியவில்லை இப்போது தங்களுடைய போக்கை மாற்றிக் கொண்டு இந்த மன்றத்தில் அமர்ந்து இருக்கும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம்.

அவர்கள், இந்த அரசு பின்னாமி நிலங்களைக் கைப்பற்றுவதையும், இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிற நிலங்களை நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கும், ஏழை மக்களுக்கும் வழங்குவதற்காக நடவடிக்கை மேற்கொண்டு இருக்கிறதே அதனை வெகுவாகப் பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். வேலை அற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு தங்களுடைய அரசைத் தவிர வேறு யாருக்கும் பாத்தியதை இல்லை என்று எண்ணிக்கொண்டு இருந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள், புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் இயங்கும் அனைந்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி வேலை அற்றவர்களுக்கு உத்தரவாதம் வழங்கும் வகையில் ஒரு புதிய திட்டத்தை ஆளுநர் உரையில் அறிவித்து இருப்பதைப் பார்த்து விட்டு உண்மையிலே அச்சப்படுகிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

சிறு தொழில்கள் அபிவிருத்தி பற்றியும், மற்றும் பல தொழில்கள் பற்றியும் அடுக்கடுக்காக நாம் சொல்கிறோம். அப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில் சிறு தொழிலில் துவங்குகிற காரணத்தால் தொழிலாளர்கள் தங்கள் கையை விட்டு விட்டுப் போய்விடுவார்களோ என்று அவர்களுக்கு அச்சம் இருக்கக்கூடும். அந்த அச்சத்தைப் போக்கும் விதத்தில்தான், வேதாரண்யத்தில் உப்பு உற்பத்தித் தொழிற்சாலையையும், தூத்துக்குடி ஆல்காலின் தொழிற்சாலையையும் உருவாக்கி, முடிந்தால், உங்களுடைய தொழிற்சங்கத்தை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்ற சவாலை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் விட்டு இருக்கிறார் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மிகவும் முக்கியமாக பேசப்பட்டது வனமுறைச் சம்பவங்கள் பற்றியதாகும். நாட்டிலே ஏதோ நடக்கக்கூடாத சம்பவங்கள் நடந்து இருக்கின்றன என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறோம். முக்கியமாகச் சொல்லப்போனால் மதிப்பிற்குரிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் முருகையன் அவர்கள் சொல்லப்பட்ட சம்பவம் குறித்து இந்த நாடு மிகவும் துக்கத்துடன் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறது. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அந்தத் துக்கத்தில் பங்குகொள்ள எந்த

1979 பிப்ரவரி 13] [திரு. யா. சை. மு. யூசப்]

விதமான கருத்து வேறுபாடும் கொள்ளவில்லை. அப்படி இருக்கிற நேரத்தில் இங்கேயுள்ள எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம், இந்தக் கழக ஆட்சியில் மட்டும் தான் இது போன்ற மோசமான நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். சொல்லப்போனால், இந்த நாட்டிலே இதற்கு முன்பு அரசியலில் ஈடுபட்டிருந்த பல தலைவர்கள் இது போன்ற சம்பவங்களைச் சந்திக்கவில்லையா என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. உபாத்தியாயா-ஜன சங்கத் தலைவர் ரயிலில் வருகிற போது கொல்லப்பட்டார். சமஸ்திப்பூரில் மதிப்பிற்குரிய ரயில்வே அமைச்சராக இருந்த எல். என். மிஸ்ரா கொல்லப்பட்டு இருக்கிறார். தமிழகத்தில் எடுத்துக் கொண்டால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்தில் அடுக்காடுக்காகக் கொலைகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். பூலாவரி சுசுமாரன், வத்தலக்குண்டு ஆறுமுகம், சிதம்பரம் பாலகப்பிரமணியம், இப்படியெல்லாம் கொலைகள் நடந்து இருக்கின்றன. அந்தக் காலத்தில் அவற்றைக் கண்டிக்க, வகையற்ற, வக்கற்ற, நாடியற்ற கட்சிகள் எதோ திடீரென்று நடந்து விட்ட சம்பவத்திற்கு, அதற்காக நாங்கள் வருத்தம் தெரிவித்து இருக்கிறபோது நாங்கள் சதி செய்து அவர் கொலை செய்யப்பட்டது போல் ஒரு மாயையை உருவாக்கும் காட்சியை நாம் மெத்த வருத்தத்தோடு பார்க்கும் சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் நடைபெற்ற சம்பவம்—தொடர்ச்சியாக ஒரு சில விஷயங்களைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். நான் அதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது சில அருமை நண்பர்களுக்கு அது ஆத்திரத்தைக் கிளப்பக்கூடும். நடைபெற்ற சம்பவங்களை இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். ராதாபுரம் தொகுதியில் நடைபெற்றது வன்முறை என்று அவர்களால் சொல்லப்பட்டு, எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று.

கடந்த மாதம் 31-ந் தேதி கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் ராதாபுரத்திற்கு வந்தபாது செபஸ்டியான் என்ற ஒரு இளைஞன் கருணாநிதி சென்ற காரின்மீது உளியை வீசியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எங்களுக்கு அதைப்பற்றித் தெரியாது. அதற்குப் பிறகு காவல் துறையினரால் அந்த இளைஞன் பிடிக்கப்பட்டு, காவலில் வைக்கப்பட்டான். அவன்மீது 307 பிரிவின்கீழ் வழக்கு தொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் காவல்துறை அதிகாரியாக இருந்தவர் கோதண்டராமன் என்பவர்; அவர் தஞ்சைமாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்; இன்னும் சொல்லப்போனால் அவர் கலைஞருக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர்; அவரோடு தொடர்பு உடையவர் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்பேர்ப்பட்டவர் ஏற்பாடுகள் செய்த பாதுகாப்பில்தான் கலைஞர் இருந்தார். அந்த ஏற்பாட்டில் எந்த விதமான தவறோ அல்லது கோளாறோ இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்களும் கருதுவார்களென நினைக்கின்றேன். ஆனால் எனக்கு இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய அச்சம்

[திரு. யா. சை. மு. யூசுப்] [1979 பிப்ரவரி 13]

எல்லாம் ஒரு உளி எவ்வாறு ஒரு பக்கத்துக் கண்ணாடியை உடைத்துக்கொண்டு, உள்ளே போய் அடுத்தக் கண்ணாடியையும் துளைத்துச் சென்று கீழே விழுந்திருக்கும் என்பதுதான். அப்படியிருந்தால் அது சாதாரண உளியாக இருக்காது.

ஆகவே, அந்த உளியைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும், ஆய்வு நடத்த வேண்டும். பரசுராமனின் உளிதான் அவ்வாறு செல்ல முடியும். ஒரு சாதாரண உளியால் அப்படித் துளைத்துச் செல்ல முடியாது. பரசுராமன் யார் என்பது புராணம் படித்தவர்களுக்குத் தெரியும்; இந்துக்களுக்குத் தெரியும். சாதாரண உளியாக இருந்தால் அடிபட்ட அந்த இடத்திலேயே கீழே விழுந்து விடும்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு பிரச்சனையைக் கிளப்பி, குற்றஞ்சாட்டுவது போல் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் சம்பவத்தை நேரில் பார்த்தாரா அல்லது உளி பாய்த்த காலைப் பார்த்தாரா அல்லது அந்த குற்றவாளிக்காக இங்கே வாதாடுகிறாரா?

திரு. யா. சை. மு. யூசுப் : அண்ணன் சாதிக் பாட்சா அவர்கள் குறிப்பிடுவதைப்போல நான் குற்றவாளிக்காக வாதிடவில்லை; சம்பவத்தையும் நேரில் பார்க்கவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் நடைபெற்ற சம்பவம் என்பதால் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். ஏனென்றால் இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாகிவிட்டது; அந்த உளியில் தனித்தன்மை இருந்தால் அது சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்துவிடும் என்றால் அதில் எனக்கு மகிழ்ச்சிதான். நான் சொல்வதெல்லாம் அந்த உளியானது பாய்ந்து சென்றதாக முரசொலி பத்திரிகையில் படம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் படத்தை ஆதாரமாக வைத்துத்தான் நான் பேசுகிறேன். அது அல்லாமல் நிகழ்ச்சியை நான் நேரில் பார்க்கவில்லை. அந்த இடத்திற்கும் நான் செல்லவில்லை. ஒரு பக்கத்தில் பாய்ந்த உளி அடுத்தப் பக்கத்து கண்ணாடியையும் துளைத்துச் சென்றிருக்கிறது என்றால் அது சாதாரண உளியாக இருக்காது. ஆகையால் அந்த உளியைப்பற்றி மறுபடியும் ஆய்வு நடத்த வேண்டும்.

திரு. துரை முருகன் : அவர் என்ன சொல்கிறார் என்றே தெரியவில்லை. கொஞ்சம் தெளிவாகச் சொன்னால், புரிந்து கொள்ளப்படாவிட்டால் ஷார்ட்டாகச் சொன்னால் நல்லது.

(திரு. து. புருஷேந்திரமன் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவருக்குத் தெரிந்ததை அவர் சொல்கிறார். தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

1979 பிப்ரவரி 13]

திரு. துரை முருகன் : இது முக்கியமான பிரச்சனை. அவர் ஏதோ ஒரு உளியைப்பற்றிச் சொல்கிறார். அங்கே வீசிய உளி வேறு, அவர் சொல்கிற உளி வேறா? எந்த உளியைப் பற்றிச் சொல்கிறார்?

திரு. யா.சை.மு. யூசப் : அங்கே வீசப்பட்டதாகச் சொல்லப் படுகிற உளியைப்பற்றித்தான் சொல்கிறேன். நான் நேரில் பார்க்கவில்லை. முரசொலி பத்திரிகையில் போடப்பட்டிருக்கிற படத்தைப் பார்த்து, அதை ஆதாரமாக வைத்துச் சொல்கிறேன். ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிற கண்ணாடியைத் துளைத்து, உள்ளே சென்று மறுபக்கம் உள்ள கண்ணாடியையும் துளைத்துச் செல்லக்கூடிய உளி சாதாரணமானதாக இருக்காது. சாதாரண உளி என்றால் முதலில் பட்ட அந்த இடத்திலேயே கீழே விழுந்துவிடும். ஆபீர்வசந்தாமணியில்தான் இம்மாதிரி உளி வருகிறது. பரகராமன் வீசிய உளி இப்படிச் சென்றதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் இது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு உளியாகத் தெரிகிறது, என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. மு. அரங்கநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அது சாதாரண உளி இல்லை என்று சொல்கிறார். அப்படியானால் எங்களுடைய தலைவர் கலைஞரைக் சொல்வதற்கு என்று இப்படிப்பட்ட ஒரு உளியைக் கொடுத்தனுப்பினார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : இந்தச் சம்பவத்தைப்பற்றி இங்கே விரிவாகப் பேச முடியாது. கேஸ் இருக்கிறது. இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றது கடந்தமாதம் 28-ந் தேதி. மறுநாளும், அதற்கு அடுத்த நாளும் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் அங்கே நடத்திய பொதுக்கூட்டங்களில் வன்முறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கலைஞர் வரும்போது அடித்து விரட்டுங்கள் என்று பேசியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாட்டர் இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அப்படி இருக்கும்போது மறுபடியும் அதுபற்றி இங்கே பேசினால் என்ன அர்த்தம்? தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

திரு. க. சுப்பு : அவர் இங்கே பேசியதால்தான் நான் குறுக்கிட வேண்டியிருந்தது.

[முற்பகல் 11-30.]

***திரு. துரை முருகன் :** தலைவரவர்களே, உளி எறியப்பட்ட அந்த வண்டி இன்னும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. சர்வகட்சித் தலைவர்களும் வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். மனிதாபிமானம் உள்ளவர்கள் வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். அந்த

[திரு. துரை முருகன்]

[1979 பிப்ரவரி 13]

உளி கண்ணாடியை உடைத்துக்கொண்டு உள்ளே சென்றிருக்கிறது. அது கலைஞருக்கு நேராகவே சென்றிருக்கிறது. அது கலைஞருடைய தலையில் பட்டிருக்க வேண்டும். அப்போது அவர் கீழே குனிந்து கொண்டுவட்ட பிறகு தான் அது உராய்ந்து கொண்டு சென்று அடுத்த பக்கத்திலே உள்ள கண்ணாடியைத் துளைத்துக்கொண்டு சென்றிருக்கிறது. இதுதான் நடந்திருக்கிறது. நாங்களும் புகார் கொடுத்திருக்கிறோம். வழக்கும் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் இது அபூர்வமான உளி மாதிரித்தெரிகிறது, அபூர்வ சிந்தாமணியில் வருகின்றதைப் போல இருக்கிறது என்றெல்லாம் கூறுகிறார்கள். இப்படி கூறுகிற காரணத்தாலும் அவர்கள்தான் அவர்கள் ஊரிலே நடந்த ஒரு கூட்டத்திலே வன்முறையைத் தூண்டுகிற அளவிலே அவர்கள் பேசி இருப்பதைப் பார்க்கிறபோதும் இவர்கள் தலைமை தாங்கி அந்தச் செயலுக்குக் காரணமாக இருந்தார்கள் என்று அய்யப்பட எங்களுக்கு உரிமை இல்லையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருந்தால் அத்தனையையும் நீக்க வேண்டி வரும். ஆகவே நீங்கள் இப்படி குறுக்கே போகிக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். திரு. யூசுப் அவர்களே தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

திரு. யா.சை.மு. யூசுப் : தலைவரவர்களே, இராதாபுரம் தொகுதியிலே நடைபெற்ற இந்தச் சம்பவத்திற்கும் அனைத் திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் அதன் சட்ட மன்ற உறுப்பினராகிய எனக்கோ தொகுதி அமைப்பாளராகிய நீலகண்டனுக்கோ அல்லது அதைச் சார்ந்த குறிப்பிட்ட அமைப்புக்களுக்கோ எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை என்று அறிதியிட்டு உறுதியாகக் கூற விரும்புகிறேன். அப்படி தொடர்புகள் ஏதேனும் உண்டு என்று நிரூபிக்கப்படுமேயானால் சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியையே ராஜினாமா செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இங்கே அருமை அண்ணன் துரைமுருகன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே கழக ஆட்சி, சமுதாயத்திலே நலிந்தவர்களுக்கு அதிலும் குறிப்பாக பள்ளிக்கூடத்தின் படியைக் கூட ஏறாதவர்களுக்கு அரசு தந்துள்ள திட்டத்தில் என்ன தவறுகள் செய்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அண்ணன் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் அதனை நன்கு படித்திருப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். அதனைச் சரியாகப் படிக்கவில்லை என்றால் திரும்பவும் சென்று படிக்க வேண்டுகிறேன். அதனை ஒழுங்காகப் படிக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன், தாழ்த்தப்பட்டோர் அல்லது பிற்படுத்தப்பட்டோருக்குத் தரக்கூடிய உரிமைக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்போ களங்கமோ ஏற்படாத வகையிலே அதாவது கம்யூனல் ஜி. ஓ. வின் உரிமைக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் ஏற்படாத வகையிலே

1979 பிப்ரவரி 13]

திரு. துரை முருகன்: தலைவரவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் களாரிபிகேஷன், நான் தான் அதைச் சரியாகப் படிக்கவில்லை. நீங்களாவது அந்தப் பக்கத்தை மறுபடியும் படியுங்களேன். தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு சலுகைக்கு சரிவு ஏற்படா வண்ணம் என்று போடப் பட்டிருக்கிறதே தவிர வித்தவுட் டெட்ரிமெண்ட் என்று போடப் பட்டிருக்கிறதே தவிர ஜெனரல் பூல்-லே இருந்து அதிகமாகக் கொடுப்போம் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. யா.சை.மு. யூசுப்: தலைவரவர்களே, அண்ணன் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் இதனை ஒழுங்காகப் புரிந்திருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். மொத்தம் மூன்று மாநிலங்களில் முற்பட்டோர், பிற்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர் என்று இருக்கக்கூடிய அளவில் இந்த இரண்டு இனங்களையும் பிரித்து விட்டு இந்த இரண்டு இனங்களுக்கும் சரிவு ஏற்படாமல் மீதி இருப்பதிலிருந்து மற்றவர்களில் ஏழ்மையானோர் போன்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று உள்ளது. மூன்றில் இரண்டு நீங்கலாக உள்ள முற்பட்டோர் என்பதுதான் அங்கிருப்பதன் பொருள் என்பதைத் தயவு செய்து அவர்கள் படித்துப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன்: பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தரப்பட்ட சலுகைகளுக்குச் சரிவு ஏற்படா வண்ணம் என்று வருகிறபோது பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய சலுகைகளில் நீங்கள் கை வைக்கப் போகிறீர்கள் என்றுதான் பொருள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் திட்டம் யாருக்குப் பயன்படும் என்பதைக் கொஞ்சம் நாம் சிந்தித்துப் பார்ப்போமானால் அது முழுவதும் பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு இளைஞர்களுக்குத்தான் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளமுடியும் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

திரு. துரை முருகன்: அமைச்சர் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் நான்-ப்ராமின தீமில் நல்ல ஈடுபாடு உள்ளவர்கள் தான். இந்தச் சலுகை ஏழை எளிய, 'புவர் ஆண்ட் இல்லிட்ரேட்' பிள்ளைகளுக்கு அதாவது பிற்படுத்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தருவோம் என்று உறுதிமொழியை அமைச்சர் அவர்கள் தருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: சமுதாயத்தின் உயர்வு தாழ்வு என்று ஜாதிகளைப் பிரித்து அதன் காரணமாக சமுதாயத்தில் சுரண்டலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டவர்கள்தான்

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1979 பிப்ரவரி 13]

இன்றைக்கு சமுதாயத்தில் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாகவும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை உறுப்பினர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்களேயானால் இது அவர்களுக்குத்தான் பயன்படும்.

திரு. யா.சை.மு. யூசுப்: திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேந்தவர்களுக்கு இந்த உத்திரவு அமல்படுத்தப்பட்டால் என்கே உயர்தகுதியில் இருப்பவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்களோ என்ற அச்சம் அவர்களுக்கு இருக்கலாம். அதற்கு யார் சாவி கோடுத்தார்கள் என்று தெரியாது அடுத்து இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனையைக் கிளப்பினார்கள். இப்போது நெல்லுக்கு இவ்வளவு விலை கொடுத்திருக்கிறீர்களே, எங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் கலைஞர் அவர்கள் நெல்லுக்கு போனஸ் கொடுத்தார்களே என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்வதற்கும், நெல்லுக்கு மத்திய அரசு தரக்கூடிய மானியத்தைப் பெறுவதற்கும் அதிகமான வேறுபாடு இருக்கிறது விலை நிர்ணயம் செய்யும்போது இந்த அரசு ஒரு தொகையை நிர்ணயம் செய்யலாம். ஆனால் மானியம் பெறுகிறபோது நாம் அதுபற்றி உரிமையுடன் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். வட நாட்டில் விளையைக் கூடிய கோதுமைக்கு மத்திய அரசு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மானியம் தருகிறது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் இயங்கக்கூடிய இந்த அரசு தமிழ்நாட்டில் குறிப்பாக தென் நாட்டில் விளையைக் கூடிய நெல்லுக்கு வட நாட்டில் விளையைக் கூடிய கோதுமைக்கு மானியம் தருவதைப்போல் இதற்கும் தரவேண்டும் என்று உரிமைக் குரல் எழுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் குரல் "நீதியின் குரல்" ஆக ஒலிக்கப் போகிறது.. அதே நேரத்தில் உங்களோடு உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம் என்று சொல்கக் கூடிய கலைஞர் அவர்கள் தவறு ஆட்சிக் காலத்தில் 7 ஆண்டுகள் தமிழ்நாட்டிற்கு இது போன்ற மானியங்கள் கிடைக்கக் கூடியதைக் கோட்டை விட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கரத்தை மட்டுமே நீட்டினார்கள். கரத்தை நீட்டியது எதற்சாகவோ, எனக்குத் தெரியாது. அடுத்து, இந்தியைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டில் இந்தத் திணிப்பு இருக்கக் கூடாது, மக்கள் மீது இந்தி திணிப்பு இருக்கக்கூடாது என்று சொல்வதில் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்த இயக்கத்திற்கும் பிற்பட்டதல்ல.

அதில் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. ஒருக்கால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு வேண்டுமானால் அந்தச் சந்தேகம் இருக்கலாம். அதன் காரணமாகத்தான் கோவையில் நடைபெற்ற மாபெரும் மாதாட்டில் தமிழ்நாட்டு மக்கள் தங்களது எழுச்சிமிக்க தலைவரைப்பார்த்து இந்தத் திணிப்பை எதிர்க்கக்கூடிய வல்லமை, சக்திபடைத்த தலைவன் நீயே என்று தமிழ்நாடு கட்டிக் காட்டியுள்ளது. இவ்வளவு

1979 பிப்ரவரி 13] [திரு. யா. சை. மு. யூசப்]

தூரம் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழ்நாட்டு மக்களின் உணர்வுகளை மதித்து தெளிவான திட்டங்களைக் கொடுத்து நாட்டுக்கு வரக் கூடிய ஒரு சிறு துரும்பைக் கூட, சிறு தொகையைக் கூட விட்டுக் கொடுக்காமல் மத்திய அரசினிடம் கோருகிறார்கள். கரும்புச் சக்கையை வைத்து காகித ஆலை துவங்க மத்திய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பெரியதொரு நிகழ்ச்சியை ஒரு வீட்டிலிருந்து இன்னொரு வீட்டிற்குக் கடிதம் எழுதுவதுபோல் மிகச் சிறியதொரு காரியமாக சிறியதொரு நிகழ்ச்சியாகப் பார்க்கிறார்கள் எதிர்க்கட்சிகள். தமிழ்நாட்டிலுள்ள அரசாக இருந்தாலும் சரி அல்லது எந்த அரசாக இருந்தாலும் சரி மத்திய அரசிடம் கோரி, கேட்டு உரிமைகளைப் பெறுவது என்பது சம்பிரதாயமா, வழக்கமாக இருக்கிறது. இதை ஆளும் கட்சியில் எட்டு ஆண்டுகளாக இருந்து வந்த நண்பர்கள் தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். நான் நினைத்தது தவறாகி விட்டது. அவர்கள் எட்டாண்டுகள் ஆட்சியில் இருந்தும் அந்த * * * ஒழுங்காகப் படித்துவிட்டு இங்கே வர முயலுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனவே பூனையும், கலைஞரும் கண்ணை மூடிக்கொண்டால் உலகம் இருண்டு போகாது என அவர்கள் உணரவேண்டும்.

[முற்பகல் 11-40]

திரு. துரை முருகன் : நான்கு வருடங்களில் * * * வந்து இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் * * * என்று சொல்லவில்லை. * * * என்று சொன்னார் என்று நினைக்கிறேன், வேறு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. யா.சை.மு. யூசப் : நான் ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், புனை தன் கண்ணை மூடிக்காண்டால், உலகமே இருண்டு விட்டது என்று நினைத்துக் கொண்டுவீடு மாந், அதுபோல் இவர்களும்.

(தி.மு.க. சார்பிலுள்ள சில உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றனர்).

திரு. அ. நடராசன் : அவர் * * * என்று சொன்னதை திருத்தச் சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு).

திரு. யா.சை.மு. யூசப் : அரசியல் * * * என்று தான் நான் சொன்னேன், அதை நான் அப்போதே தெரிவித்து விட்டேன். (குறுக்கீடு)

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1979 பிப்ரவரி 13]

திரு. ஆ. நடராசன் : ஒழுங்காக பேசச் சொல்லுங்கள், இப்படித்தான் பேசுவதா, * * * இது உங்களுக்கு சரியாகத் தோன்றுகிறதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் இப்போது பேசுவது மட்டும் ஒழுங்காக இருக்கிறதா? அவர் என்ன வார்த்தை உபயோகித்தார் என்பதை குறிப்பைப் பார்த்துவிட்டு பின்னால் தேவைப்பட்டால் நீக்குகிறேன்.

திரு. யா.சை.மு. யூசுப் : ஆகவே ஆளுநர் அவர்களின் உரை அருமையான உணவாக இருக்கிறது, நுசியான உணவாக இருக்கிறது, புரட்சித் தலைவர் என்ற அட்சய பாத்திரத்தில் அது இருக்கின்றது. எடுக்க எடுக்க வற்றாத ஒன்றாக விளங்குகிறது, வாழ்க புரட்சித் தலைவரின் விறப்பு, வெல்க இந்த அரசு அண்ணா நாமம் வாழ்க என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் :** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த பெப்ரவரி 9 ஆம் தேதி ஆளுநர் அவர்கள் நிகழ்த்திய அரசினுடைய கொள்கை உரையை ஆதரித்தும் எதிர்த்தும் நடைபெறுகின்ற கருத்துப் பரிபாற்றத்தில் கலந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பு அளத்த தங்களுக்கு என் நன்றிபைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, இந்த வாய்ப்பை எனக்கு உருவாக்கித் தந்த என் தொகுதி மக்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிட்டதைப்போல், “கிரைண்டிங் மெஷின்” என்ற அளவில் தான் இருக்கிறது. அதாவது மாவு அரைக்கிற இயந்திரம் போல் கடந்த ஆண்டு எதைப் போட்டு அரைத்துக்கொண்டு இருந்தார்களோ அதையேதான் மீண்டும் அரைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே தரப்பட்டிருக்கின்ற குறிப்பைப் பார்த்தால் இருப்பித் திருப்பி அரைக்கின்ற கிரைண்டிங் மெஷினாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர புதிய திட்டம், புரட்சியானத் திட்டம் என்பது என்னவெனும் இதில் இல்லை என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது 2 ஆம் பக்கம், 4-வது தொடரில் கிராமம் தோறும் ஒரு நியாயவிலைக் கடை என்ற அடிப்படையில், திறக்கவேண்டும் என்று 77-வது ஆண்டு ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. கலைஞர் அவர்களது ஆட்சிக் காலத்திலேயே 9,300 கடைகள் திறக்கப்பட்டிருந்தன. 16,000 நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்படும் என்று நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அன்றைக்கு அறிவித்த நேரத்தில், அந்த உரையிலே இப்படி அறிவிப்பு செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்த எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் அன்றைக்கே இது எப்படி சாத்தியமாகும் என்று வினவிய நேரத்தில், நம்முடைய பெருமதிப்பிற்குரிய முதல்வர் அவர்கள் அன்றைய தினம் இங்கே இதுபற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்ட கேள்விக்கு பதிலளிக்கும் வகையில், இந்த

1979 பிப்ரவரி 13] [திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன்]

திட்டத்தை வகுப்பதற்கு முன்னால் இது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் கலந்து ஆலோசித்து, அதற்கான நிலைமைகளை உருவாக்கிய பின்னர், அதற்காக ஆகின்ற பொருளாதாரத்தையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்து, அவர்கள் கருத்தோடு தங்கள் கட்சியின் கருத்தையும் இலைத்துத்தான், அதற்குப் பின்னர்தான் இதைச் சொல்கிறேன் என்றும் சொன்னார்கள்.

அப்படி திட்டவட்டமாகத் திறப்பதாகச் சொல்லியதற்குப் பின்னால், 1978 ஆம் ஆண்டு உரையிலே “9,300 நியாய விலைக் கடைகள் இருந்தன என்றும், அந்த வசதியை மேலும் விரிவாக்கி தமிழ் நாட்டின் 16,000 ரெவின்யூ கிராமங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் நியாயவிலைக் கடைகள் அமைக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்” என்றும் அறிவித்தார்கள். இதையும், 1978 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே அறிவிப்பதற்கு முன்னால் ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டார்கள்.

சென்ற உரையின்போது தமிழ்நாட்டிலே இப்போது ஏறக்குறைய 9,300 நியாயவிலைக் கடைகள் இருக்கின்றன என்றும், இந்த வசதிகளை மேலும் விருத்தி செய்ய தமிழ்நாட்டில் 16,000 ரெவின்யூ கிராமங்களில் ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் ஒரு கடை திறக்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். எனவே, ஏற்கெனவே, 9,300 கடைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை பப்புக் கொள்ளுகிறீர்கள். இந்த “ஒன்பது ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட நியாய விலைக் கடைகளில் இதுவரை நான்கு ஆயிரத்திற்கு ஒன்றப்பட்ட கடைகள், பல பொருள்களையும் விற்கும் கடைகளாக இத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் மாற்றப்பட்டுள்ளன” என்றும் அந்த உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். எனவே, ஏற்கெனவே இருந்த 9,300 கடைகளில் 4,000 கடைகள் பலபொருள் கடைகளாக மாற்றப்பட்டன. அப்படி மாற்றப்பட்டது என்று குறிப்பிடுகின்றபோது, ஏற்கெனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே எங்களுடைய தலைவா கலைஞர் அவர்கள் 9,300 நியாயவிலைக் கடைகள் திறந்திருப்பதும், அதிலே இருந்த கடைகளை நீங்கள் பலபொருள் அங்காடிகளாக மாற்றியிருக்கிறீர்கள் என்ற பொருள் உள்ளிடப்பட்டிருக்கின்றது.

அதற்கும் மேலே அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். கடந்த ஆண்டு உரையில், “1,500 புதிய கடைகள் கூட்டுறவுகளின் மூலமும், தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமும் திறக்கப்படும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். மேலும், இந்த உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். “கிராமந்தோறும் ஒரு நியாய விலைக் கடை மூலம் அடிப்படைப் பொருட்களை விற்கும் அரசின் திட்டத்தின் கீழ் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 31 ஆம் நாள் முடிய சுமார் 13,400 கிராமங்கள் பயன்பெற்றுவிட்டன” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். பயன்பெற்று உள்ளன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே தவிர தெளிவாகக் கடந்த முறை அதாவது 1978 ஆம் ஆண்டிலே ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே சொல்லியுள்ளபடி ஒவ்வொரு ரெவின்யூ கிராமத்திலும்

[திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன்] [1979 பிப்ரவரி 13]

ஒரு நியாய விலைக் கடை வீதம் 16,000 கிராமங்களிலே திறக்கப் படும் என்று சொல்லியபடி, எத்தனை ரெவின்யூ கிராமங்களில் புதிதாக இந்த 9,300 கடைகளைத் தவிர திறந்திருக்கிறார்கள் என்ற விபரம் இல்லை. இது ஏதோ சினிமா பார்த்துவிட்டு, வெளியே வருவதுபோல்தான் இருக்கிறது. எனவே, இப்படித் தெளிவில்லாத ஒரு உரை இங்கே நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே 3-வது பக்கம், 7-வது தொடரிலே, “கிராமப் பகுதிகளில் நிலமற்ற ஏழை எளிய மக்கள் அனைவருக்கும் வீடுகட்டுவதற்கு தேவையான வீட்டுமனைகளை வழங்கும் புதிய பெரும் திட்டமொன்றை அரசு வகுத்துள்ளது. பிளாமி நிலங்களையும், தேவைக்கதிமான நிலங்களையும் அரசு கைப்பற்றும்” என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது எப்படி புதிதாகும். வேண்டுமானால் ஏழை எளிய மக்களை, பாமர மக்களை ஏமாற்றுவதற்கு இந்த உரை பயன்படுமே தவிர, இது எப்படிப் புதிதாகும். ஏற்கெனவே எங்கள் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் காலத்தில், தஞ்சை விவசாயிகளுக்கு மனைப்பட்டா வழங்கப்பட்டது. ஏறக்குறைய 22 ஆண்டுகாலம் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி நடந்தது, தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அந்த மாவட்டத்திலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், மற்ற கட்சிகளும் விவசாயிகளுக்கு குடியிருப்பு பட்டா வழங்கப்பட வேண்டுமென்று போராடின, அனால் மனைப்பட்டா பெற முடியவில்லை. அதையெல்லாம் மீறி பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தம்பியான கலைஞர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஏறத்தாழ 1 இலட்சம் வீட்டுமனைப் பட்டாக்களை திருத்துறைப்பூண்டியிலே வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-50]

திரு. ர. ஜெபமணி : சாங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே யாருக்கும் பட்டாக் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுவது இருக்கிறதே இது அப்பட்டமான உண்மைக்கு மாறான ஒன்றாகும். நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு நிலம் வழங்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தவரே பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் என்பதைப் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : நான் பேசிய வாசகத்தைத் திரு. ஜெபமணி அவர்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று கருதுகிறேன். தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் தங்களுக்கு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்க வேண்டுமென்று 22 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் போராடினார்கள். அனால், பெற முடியவில்லை. தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலேதான் அவர்கள் பெற்றார்கள்.

1979 பிப்ரவரி 13]

திரு. ர. ஜெபமணி : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதில் இருந்து அவர்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்கியது எல்லாம் காமராஜ் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் தான் நடந்திருக்கிறது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுவது தமிழ்நாடு முழுவதும் பொறுத்தது. பேசுகின்ற உறுப்பினர் ஒரு பகுதியைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறார்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : திரும்பவும் திரு. ஜெபமணி அவர்களுக்குச் சொல்வேன், தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு ஒரு இலட்சம் வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டன.....

திரு. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சென்னையில் இருக்கும் அரங்கநாதன் அவர்களுக்குத் தஞ்சையைப் பற்றிச் சரியாகத் தெரிய முடியாது. அவர் தவறான செய்திகளைச் சொல்லுகிறார். தஞ்சையில் இருக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர் சொன்னால் ஒருவேளை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். நண்பர் அரங்கநாதன் அவர்களுக்குத் தஞ்சையில் என்ன நடந்திருக்கிறது என்று தெரியாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்களாக இருந்தாலும் எந்தத் தொகுதியைப் பற்றி வேண்டுமானாலும் பேசலாம்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : திருத்துறைப்பூண்டியில் ஒரு இலட்சம் வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் ஒரே நாளில் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. எந்தக் காலத்தில் என்று சொன்னால்—கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : “ஒரு இலட்சம் பட்டா, ஒரு இலட்சம் பட்டா” என்று சொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது நான் அதைக் கேட்டுக்கொண்டு அமைதியாக இருக்க முடியவில்லை. இப்படி ஒரு இலட்சம் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டன என்ற கணக்குகள் எப்படி என்று பார்த்தால் முன்பெல்லாம் நடந்த முறை—இன்றைக்கு முதலமைச்சர் வருகிறார் என்று சொல்லி னுப்புவார்கள். பத்தாயிரம் பட்டா, இருபதாயிரம் பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள். மசவட்ட ஆட்சித் தலைவர் உடனே தாசில்தாருக்குச் சொல்வார் ; தாசில்தார் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்குச் சொல்வார்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1979 பிப்ரவரி 13]

அன்றைக்கு பத்தாயிரம். இருபதாயிரம் பேரைக் கொண்டு வந்து நிறுத்திவிடுவார்கள். அன்றைக்கு முதலமைச்சர் 100 அல்லது 200 பேருக்கு பட்டா கொடுப்பார். பாக்கிப் பேருக்கு கலெக்டர் ஆபீசில் கொடுப்பார்கள் என்று சொல்லி விடுவார்கள். அந்தப் பாக்கி பேர் நாலைந்து நாட்களுக்கு கலெக்டர் ஆபீசுக்கு அலைந்து கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால், அவர்களுக்குப் பட்டா கிடைக்காது. ஒரு இலட்சம் பேர், ஒரு இலட்சம் பேர் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையாக எத்தனை பேருக்குப் பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற கணக்கு என்னிடத்தில் இருக்கிறது. பத்தாயிரம் பேருக்குப் பட்டா கொடுப்பதாகச் சொல்லி 100 பேருக்குக் கொடுத்திருப்பார்கள், இந்த அரசு வந்த பிறகு, அந்தக் காலத்தில் யார் யாருக்குப் பட்டா கொடுப்பதாகச் சொல்லி பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை என்பது பற்றிய மனுக்கள் எல்லாம் வந்து அவை பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவேதான் இந்த அரசு வந்த பிறகு, பத்தாயிரம் பட்டா, ஒரு இலட்சம் பட்டா என்றெல்லாம் சொல்லாமல், பத்து பட்டாக்கள் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் பத்தும் ஒழுங்காக ஸ்கெச் போட்டு, வரைபடம் போட்டு, நெம்பர் போட்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, ஒரு இலட்சம் பேருக்குப் பட்டா கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்வதெல்லாம் சரியல்ல. உங்களுக்கு வேண்டுமென்றால் நான் விவரங்களை, எண்களுகளைத் தருகிறேன்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நீண்டதொரு விளக்கம் கொடுத்தார்கள், அதற்கு நன்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதை திரு. அரங்கநாதன் பேசட்டும், நீங்கள் அமருங்கள்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றி தெரியாது என்று.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றித்தான், அதைப்பற்றி திரு. அரங்கநாதன், பேசட்டும், தாங்கள் பேச வேண்டாம்.

திரு. சென்னை டி. அரங்கநாதன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள், பட்டா கொடுக்கும்பொழுது 1 லட்சம் என்று சொல்லிவிட்டு 2, 3 கொடுத்துவிட்டுப் போய் விடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கும் அதுதான் நடக்கிறது. என்றைக்கும் அதுதான் நடக்கும் (சிரிப்பு).

1979 பிப்ரவரி 13]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இப்போது பட்டா கொடுக்கிறபோது எல்லாம் வெளிப்படையாகவே சொல்லி விடுகிறோம். செய்தித் தாளைப் பார்த்திருப்பீர்கள். இன்றைக்கு பட்டா கொடுக்கப்படுகிறது, நீங்கள் வாங்கிக் கொண்டு போகிறீர்கள், நாளைக்கு வருவாய் துறை அதிகாரி உங்களிடத்திலே வந்து நிலத்தைக் காண்பிக்க வேண்டும், அப்படி காண்பிக்காவிட்டால் எங்களிடத்திலே வந்து சொல்லுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளிடத்திலே சொல்லி இருக்கிறோம். தஞ்சையிலே பாபநாசம் பகுதியிலே பட்டா வழங்கப்பட்டபோது அங்கே எல்லா கட்சிக்காரர்களும் இருந்தார்கள். நான் அங்கே பேசும்போது சொன்னேன், இன்றைக்கு உங்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கப்படுகிறது, வரைபடம் கொடுக்கப்படுகிறது. நாளைக்கு வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் உங்களுக்கு வந்து காட்டுவார்கள், அப்படிச் காட்டாவிட்டால் எங்களிடம் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னேன். அப்போது அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினரும் அங்கே இருந்தார். அவர் இங்கே இருக்கிறார் என்றுதான் கருதுகிறேன்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : இந்த இரண்டாண்டு காலத்தில் பட்டா வழங்கியதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கணக்கு விவரத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பின்னாலே கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த அறிக்கையிலே 8-வது பத்தியிலே ஒரு வட்சம் வீடு கட்டும் திட்டம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது கூட ஒரு புதிய திட்டம் என்பதைப் போன்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தமிழகத்திலே டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்தான் அரிசன நல வீட்டு வசதி கழகம் என்ற புதிய அமைப்பை உருவாக்கினார்கள், அதன் அடிப்படையிலே பல வீடுகள் கட்டித் தரப்படுகின்றன. ஏறத்தாழ 5 ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பல வீடுகள் கட்டித் தரப்படுகின்றன. வருவாய்க் கோட்டம் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு வீடு கட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலம் கிராம மக்களுக்கு வீடு கட்ட கடனுதவி அளிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 4,200 ரூபாய்க்கு மேற்படாமல் உள்ளவர்களுக்கு 600 ரூபாய்க்கு மேற்படாமல் மானியமும் வழங்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அரசைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன், ஏற்கெனவே உருவாக்கப்பட்ட அரிசன நல வீட்டு வசதி கழகத்தின் மூலம் 5 ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள வீடுகள் இலவசமாக கட்டித் தரப்படுகின்ற திட்டம் என்ன ஆயிற்று? அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டுவிட்டதா? இந்தக் கடன் உதவித் திட்டத்தை இன்றைக்கு வலியுறுத்துகிறார்களா? அல்லது அந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ளப் போகிறார்களா என்பதைத் திட்டவாட்டமாக தெரிவிக்க வேண்டும்.

இன்றைக்குச் சொல்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் உதவிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன்] [1979 பிப்ரவரி 13]

சென்னையிலே மட்டுமல்ல— மழையினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள்— தமிழகம் முழுவதும் பாதிக்கப்பட்டது— ஆனால், சென்னையிலே மட்டும் 50 கிலோ அரிசி என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அதனுடைய உள்நோக்கமென்ன? அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினருக்குக் கூட அறிவிக்காது அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு அரிசி வழங்கப்படுகிறது. அரிசி வழங்குவதிலே பெரிய ஊழல் நடந்திருக்கிறது நான் நிரூபிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன், விசாரணைக் கமிஷன் வைத்தால். ஆளும் கட்சிக்காரர் 5 காட்டுகளை வாங்கிக் கொண்டு அரிசி வாங்கியிருக்கிறார். திருவல்லிக்கேணியிலே 90-வது வட்டத்திலே ஆளும் கட்சித் தோழர்கள் காட்டு பரிமாற்றத்தின் விளைவாக ஒருவருக்கொருவர் அவர்களுக்குள்ளேயே அடித்துக் கொண்டு மண்டையை உடைத்துக் கொண்டு காவல் நிலையத்திற்கு ஓடி வந்தார்கள். ஐஸ் சவுஸ் டி. 3 காவல் நிலையத்திலே அதுபற்றி புகார் இருக்கிறது.

[நண்பகல் 12-00]

அதைப் போலவே 80-வது வட்டத்தில் இரண்டு அமைப்பாளர், ஒரு அமைப்பாளர் 10 காட்டுகளை வைத்திருக்கிறார். இன்னொரு அமைப்பாளருக்குப் பங்கு இல்லை என்ற காரணத்திற்காக நடு வீதியிலே அடித்துக் கொண்டார்கள். இப்படிப்பட்ட கேவலமான ஊழல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 100 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொல்லி அந்தப் பாமர மக்களிடம் கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு, பணம் மோசடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஊழல் இருந்தால் சொல்லுங்கள் என்று சொல்கிறார்களே, தைரியம் இருந்தால் இந்த ஊழலைப் பற்றி விசாரிப்பதற்குத் தயாரா? அப்படி ஒரு விசாரணைக் கமிஷனை வைத்தால் நான் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. அ. க. அரங்கநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, சென்னை மாநகரில் அரிசி வழங்கப்பட்டதைப் பற்றியும், 100 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டதைப் பற்றியும் உறுப்பினர் பேசுகையில், அதை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் சரியாக விநியோகம் செய்யவில்லை என்ற கருத்தை கூறினார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் சொல்லாததை நீங்கள் ஏன் சொல்கிறீர்கள்? அதிகாரிகள் சரியாகச் செய்யவில்லை என்ற கருத்தில் அவர்கள் சொல்வதை கட்சி என்று நீங்கள் ஏன் எடுத்துக் கொண்டு சொல்கிறீர்கள்?

திரு. துரை மத்துசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். சட்டமன்றம் நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது பாராளுமன்றச் செயலாளர் முசிரிப்புத்தன் அவர்களும், அமைச்சரவர்களும் வெற்றிலை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவ்வாறு போடலாமா?

1979 பிப்ரவரி 13]

திரு. பி.முசிரிப்புத்தன் (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) :
நான் வெளியிலே போய் வெற்றிலை போட்டுவிட்டு வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வெற்றிலை போடுதல், புகை பிடித்தல் உள்ளே கூடாது, வெளியிலே செய்யலாம்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் பாதிக்கப்படாத பெரும்பாலான மக்களுக்கு கல் வீட்டிலே உள்ளவர்களுக்கு நிறைய அரிசி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இன்றைக்கும் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் தாசில்தார் அலுவலகத்திலே போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற ரெவின்யூ அமைச்சரின் கவனத்திற்கு நான் இதைக் கொண்டு வருகிறேன். இன்றைக்கும் அந்தப் பேராட்டம் இருக்கிறது, அதில் பெரிய ஊழல் நடந்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, மது விலக்கைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். புதிய மது விலக்குச் சட்டத்தைப் பற்றி எங்கள் தானைத் தலைவரே சொன்னார், இது அரசியலிலே உள்ள வேண்டாதவர்களைப் பழிவாங்கும் சட்டம் என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் 88-வது வட்டச் செயலாளர் கிருஷ்ணன் என்பவரது வீட்டில் திடீரென்று காவல் துறையினர் நுழைந்து அந்த வீட்டிலே உள்ள வயது வந்த பெண்ணைக்கூட அடித்துத் தொல்லை கொடுத்திருக்கிறார்கள். திடீரென்று உள்ளே நுழைந்தீர்களே நீங்கள் யார் என்று கேட்ட பொழுது நாங்கள் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், உள்ளே சாராயம் இருக்கிறதா என்று பரிசீலிப்பதற்காக வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி எந்தவிதமான உத்தரவையும் காட்டாமல் வீட்டிற்குள்ளே புகுந்து அக்கிரமம் செய்திருக்கிறார்கள். இது குறித்து காவல்துறை ஆணையாளரிடத்தில் புகார் கொடுத்து இருக்கிறேன். ஆனால் இன்று வரையில் அந்தப் புகார் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இப்படி வயது வந்த பெண்ணை உதைக்கின்ற அளவிற்குச் சாராய சட்டம் பயன்படுகிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், ஆளுங்கட்சியினரே சாராயம் விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களது அம்பாசிடர் கார்களை சீல் செய்த நேரத்தில் மறுநாளே அந்த அம்பாசிடர் கார் அதே இடத்திற்கு வருகிறது. இப்படி திருவல்லிக்கேணி தொகுதியில் மட்டுமல்ல, தமிழ்நாடுமேலும் ஆளுங் கட்சியினரின் தொல்லையால் சாராயம் ஆறு போல ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையிலே இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் மது விலக்கைப்பற்றி. நான் தனித்தனியாக பெயர்ப் பட்டியல் வேண்டுமானாலும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன், நேரம் கொடுத்தால் (மணியடிக்கப்பட்டது).

[1979 பிப்ரவரி 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : இந்த அளவிற்குச் சாராயத்தை வியாபாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதைக் கட்டுப்படுத்துகிறோம் என்று இங்கே சொல்கிறார்கள். எங்கே கட்டுப்படுத்தினார்கள் ?

அடுத்து, சட்டம் ஒழுங்கை எடுத்துக் கொண்டால் அது படாதபாடு படுகிறது. காவல்துறையில் இருக்கும் காவலர்களுக்குக் கூடப் பாதுகாப்பு இல்லை. காவலர்களையே உதைக்கும் நிலைமை இன்றைக்கிருக்கிறது. அர்த்தால் நடந்தது. அந்த அர்த்தாலின்போது போலீஸ் நிலைய குறிப்பில் ரௌடிகளாகவும், கேடிகளாகவும் இருப்பவர்கள், போலீஸ் ரெக்கார்டிலே 'வாண்டட்' ஆக இருப்பவர்கள், பயணிகள் பாதுகாப்புச் சங்கம் என்று பேட்ஜ் வைத்துக் கொண்டு பயணிகள் பெயரால் பொது மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்தார்கள். திருவல்லிக்கேணி தொகுதியில் நடந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றியே சொல்கிறேன், அந்த தொகுதியிலுள்ள ஒரு வட்டத்தில் பகுதிச் செயலாளர் மாணிக் கம் ரோடிலே சைக்கிளில் அவருடைய மகனை உட்கார வைத்துக் கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்தார். அப்போது அவரை மடக்கி அடித்து மண்டையை உடைத்து ரத்த காயத்துடன் சைக்கிள் ரிக்ஷாவில் தூக்கிப் போட்டு D-3 காவல் நிலையத்திற்கு கொண்டு சென்றான் யார் போலீசார் தேடிக் கொண்டிருந்த ஆள், போலீஸ் காரரையே அடித்து விட்டு ஓடிய ஆள், அவர் 'இ-3' போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடமும், இன்ஸ்பெக்டரிடமும் சொல்லி இவரை 151-ல் அரெஸ்ட் செய் என்று உத்தர விடுகிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து சீக்கிரம் முடியுங்கள். இல்லையென்றால் அடுத்த உறுப்பினரை அழைத்துவிடுவேன்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : இதைமட்டும் கடைசியாகச் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். இந்த அளவிற்குக் காவல்துறையினரின் கைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் காவல்துறை நிர்வாகத்தின் உள்ளே நுழைகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இன்றைக்கு இருக்கின்றன.

இந்த நிலைமைகளின் விளைவாகத் தான், இவர்கள் பேசுகின்ற பேச்சுக்களின் விளைவாகத்தான், இன்றைக்குப் பல தலைவர்களைக் கொலை செய்கின்ற அளவுக்கு வந்திருக்கிறது. நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கக்கியைத் தீட்டச் சொல்கிறீர்கள். (மணியடிக்கப் பெற்றது). **தீதி** யைத் திட்டாதே, புத்தியைத் தீட்டு என்று பேரறிஞர்

1979 பிப்ரவரி 13] [திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன்]

அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு நீங்கள் கத்தியைத் தீட்டச் சொல்கிறீர்கள். கத்தியைத் தீட்டியவன், கத்தியிலே மடிவான் என்று சொல்வார்கள். இதை எச்சரிக்கையாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எங்கள் தலைவர் மீது உளி வீசப்பட்டதற்கு ஒரு அனுதாபம் கூட வேண்டாம். (மணியடிக்கப்பெற்றது) ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன். அந்த வன்முறைச் செயலைக் கண்டிக்கின்ற புத்தி கூட ஆளுங்கட்சிக்கு இல்லையென்று சொன்னால், அது மிகவும் வேதனைப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். இந்த நிலை எதிர்காலத்தில் எப்படி மாறும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு கட்சியினுடைய தலைவரைக் கொலை செய்கின்ற அளவுக்கு என்றால், நாங்களெல்லாம் உயிரைப் பணயம் வைத்துத்தான் இந்த இயக்கத்திலே ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறோம். அரசியலிலே ஈடுபட்டு கட்சிக்கு வந்தவர்கள் அல்ல நாங்கள். பெரியார் தொண்டனாக உயிரைப் பணயம் வைத்துத்தான் இந்த கட்சியில் இருக்கிறோம். எவனாவது எங்கள் தலைவர் மீது (மணியடிக்கப்பெற்றது).....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு நிமிடத் திற்கு 60 வினாடிகள் தான். முடியுங்கள். இல்லாவிட்டால் நான் வேறு பெயரை அழைக்க வேண்டியவரும்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : எவனாவது எங்கள் தலைவர் மீது கை வைத்தால், நாங்களே தற்கொலைப் படையாக மாறினால் பிறகு நாட்டு நிலை எப்படி மாறும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அந்த நிலை வரக் கூடாது என்று எச்சரித்து முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1979 ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரி திங்கள் 9 ஆம் தேதியன்று இங்கே நடைபெற்ற கூட்டுக் கூட்டத்தில் மேதகு தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி தெவிக்கின்ற தீர்மானத்தை மாண்புமிகு திரு. முத்தையா அவர்கள் முன்மொழிந்ததை வழிமொழிகின்ற வகையில் எனது கருத்தை இங்கே சொல்ல விழைகிறேன்.

ஆளுநர் இங்கே கருத்தினைத் தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில் வெளியே செல்கின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தாலும் இந்த நேரத்திலே வந்து, அதைப் பற்றி அவரவருக்கேற்ற வகையிலே விமர்சிப்பது நல்லது, அதை நான் வரவேற்கிறேன். கிராமத்திலே ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், உழும்போது ஊர்மேலே சென்றவர்கள் அறுக்கும்போது அரிவாளை எடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொல்வார்கள். அந்த நிலை இருந்தாலும்கூட, அவர்கள் இங்கு விமர்சிப்பதைக் கண்டு வரவேற்கிறேன்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1979 பிப்ரவரி 13]

இந்த நேரத்திலே மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய மொத்தக் கருத்தும் வள்ளுவன் சொன்ன வழியிலே அமைந்திருக்கின்றது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

“உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்”

சேரா தியல்வது நாடு”

என்று சொன்ன வள்ளுவன்வழியில் இந்த நாடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆட்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது, என்பதற்கொப்ப மேதகு ஆளுநர்உரை இருக்கிறது என்பதை நான் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

உற்பத்தி பெருகினால் விலையும் பெருகும் என்ற கருணாயிசப் போக்கு மாறி, உற்பத்தி பெருகினால் விலை குறையும் என்ற அண்ணாயிசக் கொள்கையை உள்ளடக்கியுள்ளது நமது அரசு.

அது மட்டுமல்லாமல், நெல்லிலை குவிண்டால் ரூ. 78-லிருந்து ரூ. 84 ஆக கட்டைரக நெல்லுக்கு மத்திய அரசிடம் வாதாடிப் பெற்றுள்ளது. மேலும், கோதுமைக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே நெல்லின் விலையை மேலும் உயர்த்த அரசு போராடிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதனை நினைக்கின்ற பொழுது உண்மையிலே தமிழக அரசு ஒரு விவசாயி அரசு என நாட்டுக்கு எடுத்துக் காட்டக்கூடிய வகையிலே மேதகு ஆளுநர் உரை இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கொள்ளை இலாபக்காரர்களின் கொட்டம் அடங்கும் வகையில் சுமார் 13,400 கிராமங்கள் பயன்பெறத்தக்க நியாயவிலைக் கடைகளை இங்கே நாம் ஏற்பாடு செய்திருப்பது உண்மையிலே வரவேற்கக்கூடிய நிகழ்ச்சியாகும். உலகம் சமநிலை பெற வேண்டும். உயர்வு தாழ்விலா நிலை வேண்டும் எனும் அண்ணாயிச கொள்கைக்கு இந்த நியாய விலைக் கடைகள் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உலக அரங்கிலே தமிழகம் பல்வகையிலும் உயர்ந்து நிற்கவேண்டும் எனும் உன்னத அடிப்படையில் சுருளியாறு திட்டம், குந்தா திட்டம், தூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டம், மேட்டூர் அணைக்குத் கீழ் பாசன நீரைப் பயன்படுத்தி மின்பெருக்குத் திட்டம்”, காடம்பாரை நீரேற்றி மின் உற்பத்தி திட்டம் ஆகிய அத்தனை திட்டங்களையும் பார்க்கிறபொழுது பாரதி பாடல் நினைவுக்கு வருகிறது.

ஒளியிழந்த கண்ணினாய் போபோ என்று ஏற்கனவே யிருந்த அரசு சில திட்டங்களை விட்டு விட்டது என்றாலும், சிலவற்றைக் கைவிட்டு விட்டது என்றாலும் இந்த அரசு புதுப்புது

1979 பிப்ரவரி 13] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, ஒளிபடைத்த கண்ணினாய் வாவா, உறுதி கொண்ட நெஞ்சினாய் வாவா என்ற பாரதியின் பாடல் நினைவிற்கு வருகிறது.

[பிற்பகல் 12-10]

அதுமட்டுமல்லாமல், சிறு தொழில்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து மின்சபளை வழங்க எடுத்துள்ள முயற்சி, குப்பனும் சுப்பனும் நாட்டின் வளம் பெருக்கும் அப்பன்கள் என்பதை மக்கள் திலகத்தின் அரசு நிரூபித்து உள்ளது என்பதை ஆளுநர் உரை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

பினாமி நிலங்களைக் கைப்பற்றி தேவைக்கதிகமாக வைத்துள்ள நிலங்களைக் கையகப்படுத்தி ஏழை எளியவர்கள் உயர வீட்டுமனைத் திட்டம் முறையான ஊரமைப்புத் திட்டம், காந்தி கண்ட இராமராஜ்ஜியத்தை அமைப்பதில் நம் நாடு, தமிழ் நாடு முன்னணியில் நிற்கிறது என்பதற்கு ஆளுநர் உரை ஒரு எடுத்துக்காட்டு என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லி கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து 5 ஆண்டுகளில் ஒரு லட்சம் வீடு கட்டும் திட்டத்தின் அடிப்படையில், ஒவ்வொரு வருவாய்க் கோட்டத்திலும் ஒரு வீடு கட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஏற்படுத்த விரும்பியிருப்பதும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வருமானம் ரூ. 4,200-க்கு மேற்படாமல் இருப்பவர்களுக்கு ரூ. 600 மானியம் வழங்குவது மட்டுமல்ல, எல்லோரும் ஓர் குலம், ஓர் இனம் என்பதை நிரூபிக்க “இணைந்து வாழும் திட்டத்தால்” சாதிமதபேதமற்ற சமுதாயத்தின் தள நாயகன் புரட்சித் தலைவர் என்பதனை நிரூபிக்கின்ற வகையில் இந்த ஆளுநர் உரை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறது என்பதனை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பேசுகின்றபோது நண்பர் துரைமுருகன் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து, மேலும் யூசுப் அவர்களும், மற்றவர்களும் பேசுகின்றபோது குறுக்கிட்டு குறுக்கிட்டுப் பேசி தனது கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

அந்த வாசகத்திலே குறிப்பிட்டுள்ள, மிகத் தெளிவாக வந்திருக்கின்ற நிலை, பிற்பட்ட மக்களுக்கு எத்தனை சதவீதம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதோ, அந்த விகிதாச்சாரத்திற்கு சரிவேற்படாத வகையில் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை தரப்படும் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. கம்யூனல் ஜி.ஓ. பாதிக்காத அளவுக்கு ஆளுநர் உரை தெளிவாக கோட்டுக் காட்டியிருப்பதை நண்பர் துரைமுருகன் உணர்ந்து கொள்வார் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1979 பிப்ரவரி 13]

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 5 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கிராமம், நகரம் என்னும் பாகுபாடு நீங்க, சிறு நகரம், பெரு நகரம் என்னும் நிலை உண்டாக்கக்கூடிய வகையில், ஊராட்சி ஒன்றிய அடிப்படையில் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் உருவாக்கி யிருப்பது தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்த மிகப்பெரிய வரப்பிரசாத மாகும்.

தனியாகப் பட்டுத் தொழில் இயக்குநரகமும் மாவட்டங்களில் தனியாக தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டு நிறுவனம் அமைப்பு ஆகியவை அமைக்கவிருப்பது பரவலாக தமிழகம் வளர வறட்சி வளர்ச்சி எனும் பாகுபாடு நீங்க உதவும் உயரிய கொள்கை என்பதனை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, 6,000 ஏக்கர் நிலப்பகுதியில் வேதாரண்யத்தில் உப்புத் தொழிற்சாலைத் திட்டமும், தமிழ்நாடு கனிவள நிறுவனம் மூலம் வெளிநாடுகளுக்குக் கருப்புக் கல் ஏற்றுமதியும் நல்ல பலனைக் கொடுக்கும். சமதர்ம சமுதாயத்திற்கு அடிகோலும்.

அது மட்டுமல்ல, டோக்கியோவில் முதலமைச்சர் முன்னிலை யில் ஜப்பானிய நாட்டு, இட்டாச்சி நிறுவனத்துடன் கையெழுத் தான திட்டம் உலக அரங்கில் தமிழகத்தின் பொருளாதாரம் சிறக்க, வர்த்தக மேம்பாடு பெருக உருவான செயற்கரிய திட்டங் களாகும் என்பதனை விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், கரும்புச் சக்கையைப் பயன்படுத்தி காகிதம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திட்டம் விவேகமானது. கரும்பு சக்கையைப் பயன்படுத்தி மிக நல்லமுறையில் தமிழகத் தின் வருவாயைப் பெருக்கும் வகையிலும், தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையிலும் இந்தத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்க வேண்டியதொன்றாகும். இப்படிப் பட்ட இந்தத் திட்டம்-ஆம்பூர், திருப்பத்தூர், மோகனூர், பாவக் கோடு ஆகிய ஆலைகளின் நடுநாயகமாகவும், வறட்சிப் பகுதி யாகவும், காட்டுவளம் நிறைந்த பகுதியாகவும் உள்ள தருமபுரி மாவட்டத்தில் அந்த ஆலையை நிறுவ வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்னுடைய கோரிக்கையாக இந்த அரசின் முன் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், பலர் இங்கே வேலை அற்று வாழ வகை யின்றி அரசு ஊழியர்களாக வரக்கூடிய வாய்ப்பு கூட இல்லாமல் இருக்கிற நிலையை மாற்ற, டாக்டர் மகன் டாக்டர், ஐ.ஏ.எஸ். மகன் ஐ.ஏ.எஸ்., வக்கீல் மகன் வக்கீல் என்ற நிலை மாற, கம்யூனல் ஐ.ஓ. மாறாமல், தலைமுறை தலைமுறையாக இருந்து வரும் கொடுமை நீங்க, அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் மாற, வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் தமிழகத்தில் இருக்கும் எல்லோருக்கும் போய்ச் சேர வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கத்தில் புரட்சித்

1979 பிப்ரவரி 13] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

தலைவர் அவர்கள் ஒரு திட்டத்தை ஆளுநர் உரையில் தெரிவித்து இருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத் தக்கதாகும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் தடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதிகாரக் குவியல்களைப் பரவலாக்க தலைநகரில் அனைத்து அலுவலகங்களும் இருப்பதை மாற்றி மாவட்டந்தோறும் ஓர் தலைமை அலுவலகம் ஏற்படுத்துவது, கிராமம், நகரம் என்னும் நிலைமைமாற சிறுநகரம், பெருநகரம் என்னும் நிலை உருவாக வறட்சிப்பகுதி, வளர்ச்சிப் பகுதி என்ற வேறுபாடுகளை நீக்க எத்தனை அடுக்கு மாளிகைகள் கட்டினாலும், குடிசைகள் வளர்ந்து கொண்டே போகும் கொடுமை நீங்க, 'நதி எங்கே போகிறது கடலைத் தேடி, நாம் எங்கே போகின்றோம் உடலைத்தேடி' என்று நாட்டு மக்கள் ஒரு காலத்தில் நம்மையெல்லாம் தேடி சென்னைக்கு ஓடிவராமல் தடுக்க, சட்டத்தின் சந்து பொந்துகளிலே நுழைந்து கொண்டு, சென்னையை விட்டுப்போக மாட்டேன் என சண்டமாருதம் செய்வோரும், தானே தருமபுரி போகிறேன், சேலம் போகிறேன், கன்னியாகுமரி போகிறேன், மதுரை போகிறேன் என வேண்டிக்கேட்கும் திட்டம், சமதர்ம சோசலிச சம்பிரதாயங்களை நடைமுறைப்படுத்தும் திட்டம் என்ற முறையில் அமைந்து இருக்கிறது என்பதை மிகத் தெளிவாக இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பழைய அகத்தியப் பெருமானைப் பற்றி ஒரு கதை சொல்வார்கள். பார்வதிக்கும் பரமேஸ்வரனுக்கும் திருமணம் நடந்ததாம். அதற்காக கிங்கரர், கிம்புருடர், அட்டதிக்குபாலகர்கள், அத்தனைபேரும் தங்களுடைய இடத்தை விட்டு வந்து விட்டார்களாம். அதன் காரணமாக ஒரு பக்கம் தாழ்ந்தும் மறு பக்கம் உயர்ந்தும் போய்விட்டதாம். ஆகவே, சமநிலை உருவாக்கும் வகையில் தென்பகுதிக்கு போய் நாட்டை சமமாக்கும் வகையில் அகத்தியரை அனுப்பி வைத்தார்களாம். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட தொரு சமநிலை உருவாக்க 20-ம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற அகத்தியராக புரட்சித் தலைவர் விளங்குகிறார் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, தம்மை ஆளாக்கிய தந்தை பெரியார், அண்ணா வழியில் ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இந்த ஆளுநர் உரை அமைந்து இருக்கிறது. அண்ணா சொன்னார் இந்த ஆட்சியையே பெரியாருக்கு காணிக்கையாக்குகிறேன் என்று. அதனை அமுலாக்கும் வகையில் திராவிடத்தின் தளபதி புரட்சித் தலைவர் இன்றைக்கு அதனைச் செயல்படுத்தி வருகிறார். இயற்கையும், செயற்கையும் இழைத்திட்ட கொடுமைகளை எதிர்த்து, தமிழக அரசு எடுத்த போர்க்கால நடவடிக்கைகள் பொன்னான எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியவைகளாகும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மதுவிலக்கு என்று சொல்கிறபோது, வார்னிஷ் சாவுகளே இல்லாத வரலாற்று சாதனையுள்ள ஆண்டாக இந்த

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1979 பிப்ரவரி 13]

ஆண்டு அமைந்து இருக்கிறது. அதற்காக பிறப்பிக்கப்பட்ட அவசரச் சட்டம் நல்ல பலனை அளித்து இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம், பெரியார் வழியில் தமிழகப் பேரரசு நடைபெறுகிறது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டு, அதுமட்டுமல்ல, வீரம் விலை போகாது, விவேகம் துணைக்கு வராவிட்டால் என்பதற்கு ஏற்றவகையில், தென்னக முதல்வர்கள் மாநாட்டில், நதிநீர் பங்கீடு, கங்கை காவிரி இணைப்பு, மத்திய மாநில உறவு, இந்திய ஒருமைப்பாடு, ஹந்தியா, இந்தியாவா என்ற பிரச்சனைகளுக்கு வழிகாணும் வகையில் ஒரு ஆரோக்கிய அரசியலுக்கு அடிகோலும் வகையில் அந்த தென்னிந்திய முதல்வர்கள் மாநாடு நடைபெற்றது உண்மையிலேயே வரவேற்கக்கூடிய ஒரு செயலாகும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20]

ஆக மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது இந்தத் திட்டம் ஜனநாயகம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் கலந்து, கம்யூனிசம், சோஷலிசம், கேப்டலிசம் ஆகியவை தேவைக்கேற்ப இணைந்த அண்ணாயிச தத்துவத்தை உள்ளடக்கிய ஒரு ஆளுநர் உரை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

என்னுடைய கடைசி வார்த்தையாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது, இந்த கவர்னர் உரையைப்பற்றி நண்பர்கள் பேசும் பேச்சைப் பார்க்கிறபோது, இரட்டைப் புல்வர் பாடல் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“மூடர்முன்னே பாடல்பொழிந்தால் அறிவரோ
ஆடெடுத்த தென்புலியூர் அம்பலவா—ஆடகப்பொற்
செந்திருவைப் போலணங்கைச் சிங்காரித் தென்னபயன்
அந்தகனே நாயகனா னால்”

என்பதைச் சொல்லி இந்த ஆளுநர் உரையை வரவேற்று முடிக்கிறேன்.

திரு. எஸ்.ஜே. சாதிக்காட்சா : டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் இங்கே ஒரு கவிதையைப் படித்தார்கள். அந்த கவிதைக்கு விளக்கம் சொன்னால்தான் எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியும். விளக்கத்தைச் சொல்வாரா?

டாக்டர் கே. சமரசம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாதிக்காட்சா அவர்களுக்கு என்னைப்பற்றி நன்கு தெரியும். இருந்தாலும் இந்த அவையில் நான் விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்.

1979 பிப்ரவரி 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். உங்களுடைய கவிதைக்கு விளக்கந்தான் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : மூடர்முன்னே பாடல் பொழிந்தால் அறிவரோ—ஒன்றும் தெரியாத மூடர்களிடம் போய் பாட்டுப் பாடினால் அவர்களுக்கு புரியாது. அணங்கைச் சிங்காரித் தென்னபயன் அந்தகனே நாயகனா னால்—குருட்டுக் கணவன் முன்னால் பெண்ணை சீவிசிங்காரித்து ஆபரணங்களை அணிவித்து அலங்காரம் செய்து என்ன பலன், ஒன்றுமில்லை என்பதுதான் பாடலின் பொருள். அதைப்போல எத்தனைத் திட்டங்களைப் போட்டாலும் நன்மைகளைச் செய்தாலும் அவைகளை எல்லாம் காணமுடியாத குருடர்களாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இருந்தால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை.

திரு. துரை முருகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அவர் தவறான விளக்கத்தைச் சொல்கிறார். பாட்டின் பொருளை மாற்றிச் சொல்கிறார். அந்தகனே நாயகனா னால்—அதாவது அவருடைய விளக்கப்படி கண்கள் குருடானால்—முதலமைச்சர் குருடனாக இருந்தால் ; பெண்ணை அலங்கரித்து என்ன பயன்—அதிகாரிகள் எல்லாம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக எத்தனைத் திட்டங்களைத் தீட்டிக்கொடுத்தாலும் என்ன பயன். எப்படிப் பட்டத் திட்டங்களை அதிகாரிகள் தீட்டிக்கொடுத்தாலும் அவை ஒன்றையுமே பார்க்காத குருடனாக முதலமைச்சர் இருந்தால் திட்டங்களினால் எந்த பயனும் இல்லை. இதுதான் பாட்டின் பொருள்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : கவிதைக்கு விளக்கம் கேட்டார்கள். விளக்கம் சொன்னேன். தவறு இருந்தால் தாராளமாக எடுத்துச் சொல்லலாம். திருத்திக் கொள்கிறேன். உண்மையை எடுத்துச் சொல்லும்போது சிறுக்கு ஆத்திரம் வருகிறது. ஆளுநர் உரையைப் பற்று ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் எந்த இடத்தில் என்ன சந்தேகம் என்று சொன்னால் அதற்கு விளக்கம் சொல்ல ஆளும் கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். இந்த அவையிலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு தயக்கமில்லை. எந்த சந்தேகத்திற்கும் பதில் சொல்ல நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை நண்பர் துரைமுருகன் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு மு. ஜான். வீன்சென்ட் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் உரையின்மீது எனது கருத்துக்களைக்கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

[திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்] [1979 பிப்ரவரி 13]

கவர்னர் உரையில் பக்கம் 14—எண். 27— ல்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 'இந்தி மொழி எவர் மீதும் சுமத்தப்படலாகாது' என்பதை வரவேற்கின்றேன். ஆனால் பாராளுமன்றத்தில் எங்கள் கட்சித் தலைவர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் நான் தமிழிலேயே பேசவேன் என்று ஆணித்தரமாக கூறினார்கள். அது இங்கே இருக்கின்ற அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரியும்.

இங்கே இருக்கின்றவர்கள் சட்ட மன்றத்திலே நாங்கள் இந்தி மொழியை எதிர்த்தோம் என்று சொல்கிறார்கள்; வெளியிலேயும் சொல்கிறார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனாலும் கூட பாராளுமன்றத்திலே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அண்ணா தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் தமிழ் மக்கள் நலனை எண்ணி, நாங்கள் தமிழை காப்போம் என்று சட்டமன்றத்திலேயும் மேடைகளிலேயும் சொல்வதோடு பாராளுமன்றத்திலேயும் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் நாங்களும் தமிழிலேதான் பேசுவோம் என்ற முடிவை எடுத்தால் தமிழ்நாட்டு மக்கள் அதை வரவேற்பார்கள். ஆனால் அதை விட்டுவிட்டு மேடைதோறும் முழங்குகிறார்கள். நாங்கள் தமிழுக்காக உயிரைக் கொடுப்போம் என்று கூறுகின்றீர்கள். தமிழுக்காக யாரும் உயிரைக் கொடுக்க வேண்டாம், வருகின்ற பாராளுமன்ற கூட்டத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தமிழில்தான் பேச வேண்டுமென்ற முடிவை எடுத்தாலே போதும். பாராளுமன்றத்தில் தமிழில்தான் பேசவேன் என்று எங்கள் கட்சித் தலைவர் குமரி அனந்தன் எடுத்த முடிவை ஆதரித்து சி.பி.ஐ., சி.பி.எம். கட்சித் தலைவர்கள் எங்கள் தலைவருக்கு கடிதம் எழுதி இருக்கிறார்கள் அதைப் போல உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் முடிவு செய்தால் தமிழக மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் அதை வரவேற்பார்கள்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ்.ஜே. சாதிக்பாட்சா)

தலைமை

அடுத்து, பக்கம் 12, எண் 24-ல் மதுவிலக்கில் அசையாத நம்பிக்கை உண்டு என்று கூறியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இன்று தமிழ்நாட்டில் நெல்லை, குமரி மாவட்டங்களில் பார்த்தால், முன்னால் கிராமங்களில் சாராயம் விற்பனை இருந்தது. இப்போது தவன், ஜங்ஷன் பகுதிகளிலேயும் பகிரங்கமாக சாராயம் விற்கப்படுகிறது. இதைப் பார்க்கும்போது அரசின் கொள்கையை, அறிவிப்பை போலீஸ் அதிகாரிகள் செயல்படுத்த வேண்டாமென்று ஆளும் கட்சியினர் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்களா அல்லது அரசு அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள் போடுகின்ற உத்தரவினமீது அங்கே இருக்கின்ற போலீஸ் அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்காமல் புறக்கணிக்கிறார்களா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆகையால் மதுவிலக்கு விஷயத்தில் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து, பெண்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய வசையில் நல்லமுறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 13] [திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்]

அடுத்து சமீபத்திலே சேலம் 3-ல் ஒரு வீட்டிலே 61 பவுன் தங்கமும் ரொக்க பணமும் களவு போய் இருக்கிறது. களவு கொடுத்தவர் போலீஸ் நிலையத்திற்குச் சென்று புகார் கூறியும், அதன் பின்பு போலீஸ் நாய் ஒன்று ஒருவரைக் கவனிப்படித்த பிறகும் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் அந்தக் கேஸை சரியாக நல்ல முறையிலே நடத்தாத காரணத்தால் களவு கொடுத்தவர்கள் வேதனைக்குள்ளாகி மருத்துவ மனைகளிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலே எல்லாம் போலீஸ் துறையினர் நல்லமுறையிலே செயல்படுவதற்கு இந்த அரசு உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து 1975-76 மற்றும் 1976-77 ஆண்டுகளில் கிராமங்கள் தோறும் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் அரிசி விநியோகம் செய்தார்கள். அப்படி விநியோகிக்கப்பட்ட அந்த அரிசிக்குரிய பணம் பல ஆயிரக்கணக்கான பணத்தை இன்னும் அவர்கள் அரசுக்குச் செலுத்தவில்லை. ஆனாலும் கூட அரசு அவர்கள் மீது எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இது குறித்து வளர்ச்சி மன்றத்திலே பேசியும் கூட எந்த நடவடிக்கையும் இதுவரை எடுக்கவில்லை. ஆகவே விரைவில் அரிசி விநியோகம் செய்ததற்கான பணத்தை கட்டத்தவறிய ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் மீது அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதி களைச் சேர்ந்த ரோடுகள் மிக மிக மேசமான நிலையிலே இருக்கின்றன. அங்கே பஸ் போக்குவரத்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ரோடுகள் மிகவும் மேசமான நிலையில் இருக்கின்ற காரணத்தால் பஸ்கள் அடிக்கடி நிறுத்தப்படுகிறது. மேலும் அந்த ரோடுகளைச் சரிப்பாற்பதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடத்திலே பணம் இல்லை. உதாரணமாக நாங்குநேரி ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே பணம் இல்லை. ஆகவே சேர்மநாத்மேடு-சாத்தான் குளம் ரோடு, விஜய் அச்சம் ரோடு-சாத்தான் குளம் ரோடு மற்றும் காரியாண்டி-சாத்தான் குளம் ரோடு ஆகிய சாலைகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமிருந்து அரசு ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்ட் மூலம் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்வர்கள் கிராமங்களில் ஒரு மைலுக்கு மேலாக நடந்து செல்வதாக இருந்தால் அங்கே எல்லாம் பஸ்கள் விடுவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இங்கே நான் கேட்கின்றபோது டவுன் பஸ் விடுவதாக இருந்தால் கிலோ மீட்டர் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் வேறு சில இடங்களிலே கி.மீட்டர் அதிகம் இருந்தும் டவுன் பஸ்கள் விடப்படுகின்றன. அந்த இடங்களைச் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. நாங்கள் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் என்கின்ற காரணத்தால்தானோ என்னவோ நாங்கள் கேட்கின்ற இடத்திற்கு டவுன் பஸ் விட மறுக்கப்படுகிறது.

[திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்] [1979 பிப்ரவரி 13]

என்று நினைக்கிறேன். திருநெல்வேலி, முனைஞ்சிப்பட்டி பகுதியில் டவுன் பஸ் விடுவதாக ஆர். டி. ஓ. அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் இதுவரை அதுபற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை. விவரம் கேட்டால் பதில் கூறுவதில்லை. ஆகவே டவுன் பஸ் விடவேண்டும் என்று கேட்கின்ற பகுதி எந்தப் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது யாருடைய தொகுதியாக இருந்தாலும் சரி நல்லவிதமாக டவுன்பஸ் போக்கு வரத்து அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சமீபத்திலே நெல்லையிலே நடைபெற்ற ஈ.வெ.ரா. பெரியார் நூற்றாண்டு ஸ்டூடர் அரங்க விழாவாக அறிவிக்கப்பட்டு நடந்தது. அப்போது அங்கே இருக்கின்ற கடைக்காரர்கள், சினிமாத்தியேட்டர் அதிபர்கள் ஆகியோரிடம் கட்டாய கெடுபிடி வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற வியாபாரப் பெருங்குடி மக்களிடமிருந்து 500 ரூபாய் 600 ரூபாய் என்ற அளவில் கட்டாய வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசு இப்படிப்பட்ட காரியங்களிலே தயவு செய்து கட்டாயக் கெடுபிடி வசூல் செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் 4 மாதங்களுக்கு முன்பு கூறி இருந்தார்கள். அதாவது 1978 ஆகஸ்ட் மாதத்திற்குள்ளாக எங்களுக்கு அரசு 4020 கிராமங்களுக்கு குடிநீர் வழங்கும் என்றார்கள். ஆனால் இன்று பார்க்கின்றபோது அது ஆகஸ்ட் வரைக்கும் நடைபெறவில்லை. அதற்குப் பிறகும் நடைபெறுகிறதா என்று பார்த்தால் அதற்குரிய சூழ்நிலையே தெரியவில்லை. ஏராளமான கிராமங்களில் குடிநீர் வசதி நல்ல முறையில் இல்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலையினைக் கருத்தில் கொண்டு ஒவ்வொரு இடத்திலேயும் உடனடியாக போர்வெல் போட்டு மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகள் மூலம் மக்களுக்குக் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30.)

அடுத்து, நெல்லையில் கொடுமுடியாறு திட்டம் குறித்து பல முறை இந்த மன்றத்தில் நான் கூறியிருக்கிறேன். மாற்றுக் கட்சி உறுப்பினர்களும் கூறி இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் இன்று நெல்லையில் சர்வ கட்சியினர் போராட்டம் நடத்தியும் எந்தவிதமான பசிலும் இல்லை. அங்குள்ள தளவாட சாமான்கள், மெஷின்கள் எல்லாம் மதுரைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது என்பதை நினைக்கும் போது அங்குள்ள மக்கள் வேதனைப்படுகிறார்கள். அடுத்து, பச்சையாறு திட்டம் என்ற நல்லதொரு திட்டத்தை அமைத்து விவசாயிகளுக்கு நாங்கள் பாதுகாப்பு கொடுப்போம் என்று கூறுகிறார்கள்.

1979 பிப்ரவரி 13] [திரு. மு. ஜான் விண்ணசென்ட்]

வரவேற்கிறோம். ஆனால் அவை, சொல்லளவிலும் எழுத்தளவிலும் இருக்கிறதே தவிர பச்சையாறு திட்டம் நடைபெறுவதாக தெரியவில்லை. காரணம் கேட்கிறபோது வன இலாகா இடை யூறாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது) நெல்லையில் ஒரு மருத்துவமனை இருக்கிறது. அங்கு அட்மிட் ஆகிற நோயாளிகளுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு இல்லை. நல்ல மருந்துகள் கிடைப்பதில்லை. அங்கு கக்கூஸ், யூரினல் போன்ற சுகாதார வசதிகள் இல்லை. அது பற்றி குப்பிரண்டென்டிடம் கேட்டால் நான் என்ன செய்வேன் என்று கூறுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் நெல்லைக்கு வந்திருந்தார்கள். ஆனால் இது பற்றி எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஆகவே, பொது மக்கள் நலன் கருதி உடனடியாக அந்த மருத்துவமனைக்கு வேண்டிய மருந்துகளை கொடுக்கவும், கக் கூஸ் போன்ற அடிப்படை சுகாதார வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவும் அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியாக ஒன்றை மட்டும் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். சில மாவட்டங்களில் கிருஸ்தவர்களை பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நெல்லை மாவட்டத்தில் இருக்கிற கிருத்தவர்களை பிற்படுத்தப் பட்ட வகுப்பில் சேர்க்காத காரணத்தால் அவர்களின் கல்வியின் தரம் குறைகிறது. அவர்களுக்கு போதுமான அட்மிஷன்ஸ் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே நெல்லை மாவட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய கிருத்தவர்களை பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் வகுப்பில் சேர்த்து அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு திட்டத்திலும், கல்வித் திட்டத்திலும் நல்லபடியாக இடம் அளித்து அவர்கள் வாழ்வு நல்லதொரு வாழ்வாக அமையக் கூடிய வகையில் அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு இந்த நல்ல வாய்ப்பளித் தமைக்காக நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. வ. மு. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மேற்கு ஆளுநர் அவர்கள் உரையை வர வேற்று பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக முதலில் நன்றியைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன். இந்த உரையில் உணவு நிலை சீராக இருக் கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையும் கூட. உணவுப் பிரச்சனையை சீரமைப்பது என்பது கடுமையான காரியம். கடந்த கால அரசில் அரிசி, அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலை கள் விஷம் போல் ஏறியிருந்தது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந் நிலை மாறி இந்தக் காலத்தில் அறுவடை காலமானாலும் சரி, அறுவடை இல்லாத காலமானாலும் சரி ஒரே நிலையில், சீரான நிலையில் உணவு நிலை இருப்பது மகிழ்ச்சிக்கூரிய ஒன்றாகும். இதற்குக் காரணம் ஒரு அரசின் முற்போக்குக் கொள்கையும், விலைகளைக் கட்டுப் படுத்தக்கூடிய திறமையும் இருப்பது தான் விலைவாசி ஏறுவதும் இறங்குவதும் விபாபாரிகள் கைகளில் இதற்கு முன்னால் இருந்த நிலை மாறி இன்று அது அரசின் கையில் இருப்பது குறித்து நாம் மகிழ்ச்சி கொள்ளாமல்

[திரு. வ. மு. சுப்பிரமணியன்] [1979 பிப்ரவரி 13]

இருக்க முடியாது. அதற்கு உறுதுணையாக வியாபாரிகள் வியாபாரம் நடத்துவதற்கு போட்டியாக பல நியாய விலைக் கடைகளை அரசு திறந்து அரசின் ஆணைக்கு மீறி விலைகளை ஏற்றும் போது நியாய விலைக்கடைகள் மூலம் விலையைக் கட்டுப் படுத்தக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பாக இவை அமைந்திருப்பது குறிப் பிடத்தக்கதாகும். அதற்கு நல்ல முற்போக்குக் கொள்கை உள்ள திட்டம் இருந்தால்தான் வெற்றி கொள்ள முடியும். காகிதத்தில் எழுதி விட்டால் மட்டும் போதாது. ஆக, கடந்த காலத்தில் இருந்த நிலைக்கும், இப்போது எங்கள் தூய அரசு, அனைத் திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு காலத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைக்கும் இடையே பல மாறுபாடுகளைக் காண முடிகிறது. அடுத்து, மின்சாரம் பற்றி அழுத்தமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மின்சாரம் எந்த வகையில் தயாரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு அக்கறை கொண்டிருப்பது ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நாட்டின் தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு மின்சாரம் எவ்வளவு தேவை என்பதை உறுப்பினர்கள் அறிவர். அமெரிக்காவின் முன்னேற்றத் திற்கு காரணமே அங்கு பல மின்சார நிலையங்கள் இருந்தது தான் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறோம். அங்கு மின்சார நிலையங்கள் அதிகமாக இருந்ததன் காரணமாகத் தொழில் வளர்ச்சி பெருகி, உலகத்தின் பல பகுதிகளுக்கும் இன்றைக்கு கடன் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அவையிலுள்ள உறுப்பினர்கள் யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. அந்த வகையில் புரட்சித் தலைவரின் அரசு மின்சாரத்திற்கு முக்கியத் துவம் கொடுத்து மின்சார உற்பத்தி அதிக அளவில் இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, பல குறிப்புகள் இந்த அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், பல தொழிற் சாலைகளைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பல தொழிற் சாலைகள் ஆரம்பிப்பதோடு, தொழிற்சாலைகளுக்கு அத்தியாவசியமாக தேவைப்படுவது மின்சாரம் என்பதை எல்லோரும் அறிவோம். தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பித்தால் மட்டும் போதாது. தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தையும் பெருக்க வேண்டும். அந்த முறையில் பல திட்டங்களையும் இந்த அறிக்கையில் காண்கிறோம். முன்னால் மின்சார வெட்டு இருந்தது. அதன் காரணமாக பல தொழிற்சாலைகளில் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் அரை சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. இப்போது நல்ல நிலைமையை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. மின்சார வெட்டு இல்லாத நிலைமையை ஏற்படுத்தியதற்காக மின்சார துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட சீரிய முயற்சிக்காக அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

அத்துடன் வீடு கட்டும் திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பது வரவேற்கக் கூடியது. இங்கே பேசிய சில மன்ற உறுப்பினர்கள் வீடு கட்டும் திட்டம் முன்பே இருந்ததாகச் சொன்னார்கள். வீட்டு மனைகள் கொடுக்கப்பட்டது எனக்குத் தெரியும்,

1979 பிப்ரவரி 13 [திரு. வ. மு. சுப்பிரமணியம்]

ஆனால் இப்படி ஒரு திட்டம் இருந்ததா என்பது எனக்குத் தெரியாது. நடைமுறையில் இப்படிப்பட்ட திட்டம் இருக்கவில்லை. அரிசன மக்களுக்கு வீட்டு மனைகளை ஒதுக்கிக் கொடுத்திருந்தார்கள். ஒரு சிலருக்கு மட்டும், சில இடங்களில் அத்துமீறி எனக்ரோச்மெண்ட் செய்திருந்தால் அந்த வீட்டு மனைகளை ஒதுக்கிக் கொடுத்திருப்பார்கள். ஆனால் திட்டமாக எதையும் செயல்படுத்தவில்லை. இந்த அரசுதான் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் இந்த நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்காக 5,000 ரூபாய் வரை கடன் கொடுக்கும் திட்டத்தையும் கொண்டு வந்திருப்பது பாராட்டக் கூடிய திட்டமாக விளங்குகிறது. இப்படிப்பட்ட திட்டம் ஏற்கனவே இருந்த திட்டம் என்று சில உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் இப்போதுதான் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். மக்களும் இப்போதுதான் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். வீடுகள் கட்டும் சங்கத்தை அணுகி கடன்கள் தரவேண்டும் என்று முனக்களை கொடுத்து, கடன்களைப் பெற்று, வீடுகளை கட்டி முடித்து விட்டார்கள். ஏற்கனவே வீடு கட்டும் சங்கத்தின் மூலமாகக் கொடுக்கப்படும் கடனுக்கான வட்டிக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்னால் இருந்த சப்ஸ்கிரிப்டிவ் பீஸ் முதலியவை குறைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இப்போது மானியம் அளிப்பதாகக் கூறியிருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

எல்லோருக்கும் வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் நல்ல திட்டத்தை இந்த உரையில் காண்கிறோம். இந்தமாதிரி திட்டத்தை கொண்டுவருவதற்கு எந்த ஒரு அரசும் தயக்கம் காட்டும். இந்த முற்போக்கான அரசு, படித்தவர்களுக்கும், படிக்காதவர்களுக்கும்—இவர்களை இணைத்து வேலைவாய்ப்பு கிடைக்க திட்டமிட்டிருப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திட்டம் செயல்படுகின்ற முறை நன்றாக இருந்தால், இந்தத்தமிழக அரசைப் போல் உலகத்தில் இதுபோன்று எந்த அரசையும் பார்க்க முடியாது என்பதை என்னால் சொல்ல முடியும்.

அதுபோன்று, பல மாவட்டங்களில் தொழில் மையங்கள் ஏற்படுத்தப்படும் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இதுவரை எட்டு தொழில் மையங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. ராமநாதபுரம் மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கிறது, இதை முன்னேற்ற வேண்டும் என்று கருதி அங்கே ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் இண்டஸ்ட்ரியல் செண்டர் நிறுவி, சிறு தொழில்களுக்கு ஆக்கம் அளிக்கின்ற வகையில் பல இடங்களில் உள்ள தொழில்களுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து வருகிறார்கள். இது பயன்படுகின்ற முறையில் எனது மானாமதுரை தொகுதியில் பல சிறு தொழிற்கூடங்களைக் கட்டுவதற்கு அரசு முன்வந்திருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். அதற்கு நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வ.மு. சுப்பிரமணியன்] [1979 பிப்ரவரி 13]

மேலும், திராவிட பரம்பரையை எடுத்துக் கொண்டால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களையும், அய்யா பெரியாரையும் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. அவர்களுடைய கொள்கைகளை இந்த அரசு கடைப் பிடித்து வருகிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஈரோட்டை தலைநகராகக் கொண்டு பெரியார் மாவட்டமாக அமைக்கப் போகிறது இந்த அரசு. அமெரிக்காவில் வாஷிங்டன் பெயரை வைத்து நினைவு கூறுவதைப்போல், ரஷியாவில் லெனின்கிராட் என்று பெயர் வைத்து நினைவு கூறுவதைப்போல், சமுதாயப் புரட்சி செய்த அய்யா அவர்களுடைய பெயரை நினைவு கூறுகிற முறையில், ஈரோட்டு மாவட்டம் என்று பெயர் வைத்ததை நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள் யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

[பிற்பகல் 12.40]

அதேபோல்தான் தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி சந்தேகம் கொண்ட—இதற்குமுன் இருந்த அரசு ஒரு திராவிட பாரம்பரியத்திலே இருந்து வந்திருந்தாலும், அதை அமுல்படுத்துவதிலே தயக்கம் காட்டினார்கள். ஆனால், இதிலே தயக்கம் காட்டாமல் முற்போக்குக் கொள்கையாக எடுத்துக்கொண்டு, அதை தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு ஒரு காணிக்கையாக ஆக்கி, இந்த தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எனவே, இதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனவே, மொத்தத்தில் இந்த உரையானது ஒரு நல்ல உரை. நல்ல திட்டங்களைக் கொண்ட, ஏழை எளிய மக்கள் பயனடையக் கூடிய திட்டங்களை வகுத்து, அதே சமயத்தில் தொழிற்சாலைகளைப் பெருக்குவதற்கும் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு உள்ளதை நான் பெரிதும் வரவேற்று, இங்கே பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நான் மீண்டும் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு அமருகிறேன்.

* திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரைமீது மார்ச் சிஸ்ட் கட்சியினுடைய நிலையை விளக்குவதற்கு நான் நிற்கிறேன். முதலாவதாக, கைத்தறியைப் பற்றி எங்கள் கட்சியின் நிலையை தெளிவுபடுத்துவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏற்கனவே, கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுடைய நிலையைப்பற்றி பரிசீலிப்பதற்காக ராஜா சுப்பிரமணியம் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு, அந்தக் கமிட்டி தனது அறிக்கையை சமர்ப்பித்து 3 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகிவிட்டது. இதுவரை அந்தக் கமிட்டியின் சிபாரிசு என்ன என்பதுபற்றிகூட அரசு வெளியிடவில்லை. அதை அமுல்படுத்துவதற்கும் கூட இதுவரை இந்த அரசு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதை மிகவும் வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்ளகடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 13] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்

இந்தக் கமிட்டியினுடைய சிபாரிசு ஏதோ சிதம்பர ரகசியமாக மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்திலேகூட இதைப்பற்றி இந்த அரசின் கவனத்திற்கு நண்பர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அம்பாசமுத்திரத்தில் நடைபெற்ற மாநில கைத்தறி செநவாளர்கள் மாநாட்டிலே கலந்துகொண்ட மாண்புமிகு கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் இந்த ராஜா சுப்பிரமணியம் கமிட்டியின் சிபார்சை உடனடியாக வெளியிடுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறது என்று நான் கேள்வி கேட்டபோது, அவர்கள் மகாநாட்டிலே ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இந்த கமிட்டியின் சிபார்சு ஆங்கிலத்திலே இருக்கிறது, அதைத் தமிழ்ப்படுத்தி கொடுப்பதிலே காலதாமதமாகிவிட்டது, ஆகவே அடுத்து வரக்கூடிய சட்டமன்றக் கூட்டத்திலே வெளியிடப்படும் என்று மாநாட்டிலே வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அந்த வாக்குறுதி கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே வருமென்று என்னைப் போன்றவர்கள் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே அதைப்பற்றி ஒரு வரிகூட இல்லை என்று சொல்லும்போது, வழக்கம்போல் இதிலேயும் நழுவுகிறார்களோ என்ற அய்யப்பாடு ஏற்படுகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு மாத்திரமல்ல. இந்த சிபார்சிலே சொல்லக்கூடிய வற்றை வெளியே சொல்வதற்கு அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டுவது சரியல்ல என்பதை மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே வலியுறுத்திக்கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த சிபார்சை வெளியிட வேண்டுமென்றும், தங்களுடைய நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றும் போராடுவதற்காக இந்த மாநிலம் பூராவும் கைத்தறி நெசவாளர்கள் போராடக்கூடிய ஒரு இக்கட்டான நிலைமை, இந்த அரசின் மெத்தனமான போக்கால் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமானால் உடனடியாக இந்தக் கமிட்டியின் சிபார்சை இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே வெளியிடவேண்டும். அதிலே எது எது சாத்தியமோ அவைகளை இப்போதே செய்தும், எதை எதை பின்னாலே செய்யலாம் என்பதையும் அறிவித்தால், இந்தப் போராட்ட நிலைமையைத் தவிர்க்கலாம். எனவே அதற்கு முன்வர வேண்டுமென்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே வலியுறுத்திக்கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, பவர்லாமைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பவர்லாம் பற்றிச் சொல்லும்போது பல இடங்களில் லைசன்சு வாங்கி அமைத்திருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் லைசன்சு இல்லாமலேயே பாக்கடரிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, இவைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் மீண்டும் கணக்கெடுத்து, அத்தனைக்கும் லைசன்சு கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதே சமயத்தில், பினாமியாகவும்

[திரு. பி. சஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1979 பிப்ரவரி 13]

இந்த பவர்லூம்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன என்பதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

சில பாக்டரிகளில் அதிகமாக பவர்லூம் இருந்தால் வேறு பல சலுகைகள் தொழிலாளர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வரும் என்ற காரணத்தால் பாக்டரி ஒளர்கள் பல பகுதிகளாகப் பிரித்து வைத்துக் கொண்டு பல பினாமி பேர்களிலே வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி பினாமி முறைகள் மாற்றப்பட்டு நல்லமுறையில் நடத்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச சம்பளம், வேலை பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம் பற்றியெல்லாம் கவர்னர் உரையில் சொல்லப்படவில்லை என்றாலும் அரசாங்கத்தின் சார்பில் கடைசியில் பதில் சொல்லும்போதாவது அதைப்பற்றியெல்லாம் சொல்ல முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சில விஷயங்களைச் சொல்வதற்கு முன்னால் ஒரு பீடிகை போட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். நான் பின்னால் சொல்லக் கூடிய விவரங்களை எல்லாம் சில ஆதாரங்களோடுதான் சொல்லுகிறேன். சம்பந்தப்பட்ட நபர்கள் குறுக்கிடாமல் கடைசியில் கேட்டால் ஆதாரத்தைக் காட்டத் தயாராக இருக்கிறேன்.

தீர்வாகத்தில் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஊழியர்கள், எம்.எல்.ஏ.க்கள், மந்திரிகள் ஆகியோரின் குறுக்கீடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. நிறையச் சொல்ல நேரமில்லை என்ற காரணத்தால் ஒன்றிரண்டைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது அரசாங்கத்தின் மீது உள்நோக்கம் கற்பிப்பதற்காக அல்ல. இப்படிப்பட்ட தவறுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு சொல்லுகிறேன். குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளில் ரெப்ரசன்டேஷன்கள் செய்வதைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், இப்படித் தான் செய்யவேண்டுமென்று பயமுறுத்துவதுதான் தவறு என்று டூர்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சொல்லுகிறது.

ஸ்தல ஸ்தாபனத் தேர்தல்களைப் பற்றிய விவாதம் வந்த போது சீக்கிரமாக தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி திருத்த மசோதா கொண்டு வருவதையே ஆட்சேபித்து எதிர்க்கட்சியினர் அனைவரும் குரல் கொடுத்தார்கள். இன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக இடைக்காலத்தில் மக்கள் குழுக்கள் போடப்பட்டன. இப்போது போகிற போக்கைப் பார்த்தால் இது எவ்வளவு காலத்திற்கு நீடிக்கும் என்று சொல்ல

1979 பிப்ரவரி 13] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்ஹிர சொரணம்]

முடியாத அபாயகரமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் குழு அமைக்கப்படும்போது எல்லாக் கட்சியினருக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. நடைமுறையில் என்ன நிலை? அதிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஊழியர்களைத்தான் போடவேண்டுமென்று மந்திரிகளால் நிர்ப்பந்தம் செய்யப்படுகிறது, அப்படியே போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மிகவும் வேதனையோடு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சில ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன.

என்னுடைய தொகுதியில், அம்பாசமுத்திரம் பஞ்சாயத்து யூனியனில் 5 நபர்கள் வெளியார்களுள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்றும் எம்.எல்.ஏ.க்கள் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், மற்ற அதிகாரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஐந்து நபர்களும் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஊழியர்களைத் தவிர வேறல்ல. அந்தப் பகுதியில் உள்ள மூன்று பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், வலது கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒருவர் கூட போடப்படவில்லை. வலது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. அந்த மக்கள் குழுக் கூட்டத் திலேயே வலது கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று ஏகமனதாகத் தீர்மானம் போட்டிருந்தும், அதை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பியிருந்தும் கடைசியில் அவரை நியமிப்பதற்குப் பதிலாக வேறொரு அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பரைப் புதிதாக நியமிக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல் கடையம் பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் வலது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. இந்தக் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளை மக்கள் குழுவில் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஏகமனதாகத் தீர்மானம் போட்டிருந்தும் கூட அவ்வாறு போடாமல் கடையம் நகர அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைப்பாளரை மக்கள் குழுவில் போட்டிருக்கிறார்கள். மந்திரி தலையிடு என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஆதாரபூர்வமான ரெக்கார்டுகள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட முறைகள் நீடிப்பது சரியல்ல என்று வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மந்திரிகள் வருகிறார்கள். சில சமயம் அவர்களுக்கு விருந்துகள் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. குறிப்பிட்ட ஒரு மந்திரிக்கு உணவு தாசில்தாரால் ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை என்பதற்காக தூத்துக்குடியில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. மந்திரி முன்னாலேயே சம்பந்தப்பட்ட தாசில்தாரும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரும் கடுமையாகக் கண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1979 பிப்ரவரி 13]

(பிற்பகல் 12-50);

அப்போது உண்மையிலேயே அந்த மந்திரி என்ன செய்திருக்க வேண்டும். ஏற்பாடு செய்யாவிட்டால் பரவாயில்லை. நாங்கள் ஓட்டலில் சாப்பிட்டுக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும். அப்படிச் சொல்லாமல் அங்கே ரசாபாசம் ஏற்பட்டு கடைசியிலே தாலூகா ஆபீசிலே சிப்பந்திகள் அனைவரும் கூடி கண்டனம் தெரிவிக்கக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்பட்டு இந்த அரசுக்கு அதனால் கெட்ட பெயர் ஏற்படக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை வேதனையோடுதான் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தென்காசியினுடைய தாசில்தார் எம். எல். ஏ. யால் வற்புறுத்தப் பட்டிருக்கிறார். குறிப்பாக தலையாரியாகப் போடவேண்டுமென்று தேர்வு நடைபெறுகிறது. யார் சூட்டபிளாக இருக்கிறார்களோ அவரைத்தான் போடுவது சரியாக இருக்கமுடியும். ஆனால் இன்னாரைப் போடவேண்டுமென்று ஆளுங்கட்சிக்காரர் எம். எல். ஏ. வற்புறுத்தி அதன் காரணமாக அந்த தாலூகா ஆபீசிலேயே ரகளை நடந்து அவர்களும் ஒன்றுகூடி ஒரு கண்டனத் தீர்மானம் போட்டு இந்த அரசுக்கும் முதலமைச்சருக்கும் அனுப்பக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் போக்கு தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதை நான் வினையத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்றே விளாத்திகுளத்திலே தாசில்தார் மீது தாக்குதல் நடைபெற்றது. அந்த விவரங்களுக்குள்ளே எல்லாம் போய் நான் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. பிற்பட்டவர் பட்டியலில் இருக்கிற ஜாதிகளில் வருகிற ஒருவரைத் தான் பிற்பட்டோர் என்று சொல்லமுடியும். குறிப்பிட்ட ஒருவருடைய ஜாதி அந்த பட்டியலில் இல்லை, அரசாங்க ஆணையில் இல்லை, ஆகவே சேர்க்கமுடியாது என்று அரசாங்கத்தின் ஆணையை நியாயமாக நிலைநாட்டவேண்டுமென்று சொன்னபோது அந்த தாசில்தார் ஆபீசில் வைத்து ரகளை நடந்து அதன் காரணமாக என். ஜி. ஓ. சங்கத்தினர் அதுபற்றி விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி நியாயமாக சர்க்கார் ஆணையை நிறைவேற்றக் கூடியவர்களை உடனடியாக அம்பாசமுத்திரத்திற்கு மாற்றும் நிலைமை நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போன்று தான் பரமக்குடியிலும் நடைபெற்றது. நான் அதைப்பற்றி பேசி நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

மணிமுத்தாறு டவுன்ஷிப் கமிட்டி நியமனத்திலே ஒரு வேடிக்கை நடந்திருக்கிறது. மணிமுத்தாறு டவுன்ஷிப் கமிட்டியிலே அந்த அம்பாசமுத்திரம் தொகுதியைச் சேர்ந்த எம். எல். ஏ. ஜி தான் போடுவது இதுவரையில் நடந்து வருகிறது. ஆனால் இப்போது சேர்மாதேவியைச் சேர்ந்த எம். எல். ஏ. வைப் போடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். து. தேவச

1979 பிப்ரவரி 19] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

யில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. அம்பாசமுத்திரத்தைச் சேர்ந்தவரைத்தான் போடவேண்டும் என்று சொன்னதற்காக அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் உடனடியாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட குறுக்கீடுகள் வராமல் இருக்க வேண்டுமென்றும், அரசாங்கம் இதிலே விழிப்புடன் இருக்கவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்த்திருத்தத்தைப்பற்றி 1946 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இதுவரைக்கும் எந்தவிதமான நிலச் சீர்த்திருத்தமும் நடைபெறவில்லை. அதைப்பற்றி அப்பறம் வைத்துக்கொள்வோம் என்றாலும் கூட குறைந்தபட்சம் இடைக்காலத்திலே 75, 25 வார முறையையாவது இந்த அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்கு அதிகாரம் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது, எப்படி 60, 40 என்று கொண்டுவரப்பட்டதோ—அது கொண்டுவரப்பட்டு ஏறத்தாழ கால் நூற்றாண்டுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது—ஆகவே அதை 75, 25 வாரமாக மாற்றி சட்டம் கொண்டுவர அரசை எங்கள் விவசாய சங்கம் கோரியுள்ளது. இந்த ஆளுநர் உரையிலே கொண்டு வந்திருப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் கொண்டுவரவில்லை. அதேபோன்று விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று எங்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஸ்தாபனங்கள் கேட்டுக்கொண்டும் கூட என்னவோ தெரியவில்லை இன்னமும் காலதாமதம் ஆகிறது. கமிட்டி போடுகிறோம். ஆனால் அது ராஜா சுப்பிரமணியம் கமிட்டி மாநில ஆகிவிடக் கூடாது என்பதை நாம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். குறைந்தபட்சக் கூலியை உடனடியாக இந்த கூட்டத் தொடரிலேயே அறிவிக்கவேண்டும், இதற்கு பதில் சொல்லும்போது அறிவிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மேற்கு வங்கத்திலே 8 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரி இந்த விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கின்றபோது அரசாங்கம் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

‘சிறு உழவர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்’ என்ற பெயரில் மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதி உதவியோடு 15 கோடி ரூபாய் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் இந்த ஆண்டு மார்ச் மாதத்துடன் முடிவடைகிறது என்று கருதுகிறேன். அந்தத் திட்டம் எவ்வளவோ முயற்சித்தாலும்கூட எருமை வேகத்திலும், ஆமை வேகத்திலும் போய் ஆறு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகவில்லை. மீதி 9 கோடி ரூபாய் அப்படியே இருக்கிறது. அதை எப்படியாவது செலவு செய்வதற்கு அரசுத் தரப்பிலே முயற்சிக்கிறார்கள். அதற்காக பல கட்டுரைகள் எழுதப்படுகின்றன. உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள்கூட நவம்பர் மாதத்தில் ‘தமிழரசு’ பத்திரிகையில் கட்டுரை எழுதியிருப்பதாகக் கருதுகிறேன். ஆனால் இதுவரையில் அந்தத் துறையில் துரிதம் போதாது என்றே சொல்வேன். இந்த மார்ச் மாதம் முடிவ

[பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1979 பிப்ரவரி 13]

தற்குள் பணம் காலியாக்கப்படவில்லை என்றால், மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதி உதவியை வாங்கினாலும்கூட அந்தப் பணம் விவசாயிகளின் நன்மைக்காகச் செலவு செய்யப்படவில்லை, அதனால் சரண்டர் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு தமிழக அரசு காலத்தில் இதைச் செய்யாததால் இந்தப் பணத்தைத் திரும்பச் செலுத்த வேண்டி வந்துவிட்டது என்ற அவப்பெயர் அரசுக்கு வராமல் இருக்க வேண்டுமானால் அந்த வேலையைத் துரிதப்படுத்திச் செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் மேலும் ஒரு ஆண்டு நீடித்தாவது அந்தப் பணத்தை வேளாண்மைக்குப் பயன்படுத்த முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அந்தப் பணம் மக்களுக்குக் கிடைக்கும், அதனால் அவர்கள் வேலையில் உற்சாகத்துடன் ஈடுபடுவார்கள். அத்துடன் அந்த வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் 600-லிருந்து 1,000 ஊழியர்கள் வரை அவர்களுக்கு வேலைப் பாதுகாப்பும் கிடைக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக காவல்துறை அமைச்சுப் பணியாளர்களைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1960 ஆம் ஆண்டில் போலீஸ் காரர்கள் 29,000 பேர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இந்த எண்ணிக்கை இரண்டு மடங்காக ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் அதன் அமைச்சுப் பணியாளர்கள் அதாவது கிளார்க்குள், செக்ஷன் ஆபீஸ்களில் அப்படியே இருக்கிறது. இதை ஒரு பிரச்சனையாக அரசாங்கம் கவனத்திற்கொண்டு, பழனிவேல் அவர்களால் சிபாரிசு செய்யப்பட்டு, போலீஸ் கமிஷன் 71 சிபாரிசுசெய்து விகிதாச்சார அடிப்படையில் பணியாளர்களை உயர்த்திப் போடவேண்டுமென்றும் உட்பட 133 சிபாரிசுகளை கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 132 கமிஷன் சிபாரிசு நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் இந்த அரசுப் பணியாளர்களின் வேலைப் பணிகளை, அதிக ஆட்கள் போட வேண்டுமென்ற சிபாரிசு மட்டும் அமலாக்கப்படவில்லை. அந்த ஊழியர்கள் வருத்தப்பட்டு மனுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றிக் கவனம் உரையில் இல்லை. இதை உடனடியாகச் செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

கடைசியாக ஒரேயொரு விஷயத்தைச் சொல்லிவிட்டு முடித்து விடுகிறேன். பழைய பிரதமர் அவர்கள் பராளுமன்றத்தின் முடிவின் அடிப்படையிலே கைது செய்யப்பட்டார்கள். அதை ஆட்சேபித்து எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் வகையில் வன்முறை நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. அதுபற்றி மற்ற பல தோழர்கள் பேசுவார்கள், எனவே நான் அதைப் பற்றிப் பேசப்போவதில்லை. ஆனால் ஒரேயொரு விஷயத்தைச் சொல்லிவிடுகிறேன். கைது செய்ததை ஆட்சேபிக்க உரிமையிருக்கிறது. அதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அது அமைதியாக நடக்க வேண்டும். அதற்குப்பதிலாக அமைதியாக இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டே அதற்கு மாறாக வன்முறையில் நடந்திருக்கிறார்கள். பஸ் புறப்பட்டு

1979 பிப்ரவரி 13] [ப. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

வரும்பொழுது சாதாரணமாகப் படுத்து மறிக்கட்டும், அதில் கைது செய்தால் கைதாகட்டும்; அதில் ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் கல்லைக்கொண்டு எறிவதும், அதை அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நகர அமைப்பாளரே முன்னின்று செய்வதும் வேதனைக்குரிய விஷயம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக அம்பாசமுத்திரம் நகர அமைப்பாளரே கடையை அடைக்கிறீர்களா, இல்லையென்றால் கலகம் செய்வோம் என்று பேசும் நிலையை நான் நேரில் பார்த்தேன்.

தூத்துக்குடியிலே நகர அமைப்பாளர் தலைமையில் சென்ற கோஷ்டி ஜனதாக்கட்சித் தலைவரைத் தாக்கி இரத்தக் காயம் ஏற்படும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி, இதை நீக்குவதற்கு அரசு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் முதலமைச்சர் மீது உரிமைப் பிரச்சனை கொண்டு வந்தபொழுது, மாண்புமிகு அவை முன்னவரவர்கள், **உட்காருங்கள் என்று சொன்னது பத்திரிகையிலே வேறுவிதமாக வருமேயானால் அது மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய நடவடிக்கைக்குக் களங்கம் கற்பிக்கும் வகையில் அமையும் என்ற உணர்வு இருப்பதால் அந்த வார்த்தையைப் பத்திரிகைக் குறிப்பிலிருந்தும், சபைக் குறிப்பிலிருந்தும் நீக்கும் படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1.00]

*திரு. ர. ஜெபமணி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆளுநர் அறிக்கையிலே ஜனதா கட்சி சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல அனுமதி தந்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே இந்த அறிக்கையைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது ஆளுங்கட்சியினர் மிக வேகமாகப் பாராட்டினார்கள். எதிரிலே இருக்கும் நாங்கள் அதை எதிர்க்க வேண்டுமென்ற முகத்தான் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால், அதிலே என்ன இருக்கிறது என்று துருவித் துருவிப் படித்தால் எப்படியாவது ஒரு அறிக்கையை அன்றைக்கு வாசிக்க வேண்டுமென்று எழுதப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம், இதிலே ஏதாவது பெரிய புரட்சிகரமான திட்டங்கள் இருக்கிறதா என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஒன்றுமில்லை. அதற்கு ஒருவேளை அதிகமாக அறிவு தேவைப்படுமோ என்ற ஐயப்பாடு எனக்கு ஏற்படுகிறது. காரணம் என்னவென்றால், புதிதாக ஏதாவது ஒன்று நடந்துவிடும், நாம் அதைப் பார்க்கலாம், தொகுதி மக்களுக்குப்

****மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.**

[திரு. ர. ஜெபமணி] [1979 பிப்ரவரி 13]

போய்ச் சொல்லலாம், அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்யலாம் என்று பார்த்தால், அப்படி இதிலே புதுமை ஒன்றும் இல்லை. இவர்கள் மேல் குற்றம் இல்லை. இரண்டு மூன்று தடவை கூட்டவேண்டிய சட்டசபையை ஒரு தடவை கூட்டி முடித்து விடலாம் என்று நினைத்து விடுகிறார்கள். அதுவும் காலப் போக்கில் கூட்ட வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தத்தில் ஏதோ ஒரு அறிக்கை வாசிக்க வேண்டுமென்று பழைய அறிக்கைகளைச் சேர்த்துவைத்து, எப்படியோ தயார் செய்து, அதைப் படித்து விட்ட பெருமையோடு இருந்து விடுகிறார்கள். காரணம், தங்களுக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்ற காரணத்தாலே, அதைப் படித்தாலும், இதோ புதுமை என்று சொன்னால் புதுமையென்று எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற எண்ணத்தில் பேசிவிடுகிறார்கள். அறைத்த மாவையே அறைத்து வருகிறார்கள் என்று சொல்வார்களே அது நடந்திருக்கிறது.

நான் அடுத்து வருகிறேன், சட்டம் ஒழுங்கைப் பற்றி இந்த நாட்டு மக்கள் மிகப் பயப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாராளுமன்ற உறுப்பினர் நண்பர் முருகையன் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்பதைப் பற்றி மட்டுமல்ல, அல்லது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தாக்கப்பட்டார் என்பதைப் பற்றி மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டு மக்கள் எல்லோருடைய உயிருக்கும் உடைமைக்கும் ஆபத்து வருமோ என்ற பயமும் பீதியும் இருந்து வருகிறது. இந்த நாட்டிலே போராட்டம் நடப்பதுதான் ஜனநாயகம். தன்னுடைய உரிமையைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு உரிமை வேண்டும்.

அச்சமும் பேடி மையும்

அடிமைச் சிறுமதியும்

உச்சத்திற் கொண்டா ரட!—கிளியே!

ஊமைச் சனங்க ளட!

என்பதுபோல் ஊமையாக இருப்பதில்லை சுதந்திரம். தன்னுடைய எண்ணங்களை, தன்னுடைய சிந்தனையில் உதிக்கும் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்பதுதான் சுதந்திரத்தின் இலட்சியம். ஆனால், அந்தச் சுதந்திரம் எப்படி இருக்க வேண்டும்? தான் சுதந்திரமாக இருந்து மற்றவர்களைச் சுதந்திரமாக வாழ விடவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு தன்னுடைய சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு மற்றவர்களுடைய சுதந்திரத்தைப் பறிக்க நினைப்பது சுதந்திரமல்ல. நான் ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன், அக்டோபர் 23-ம் தேதி தொழிலாளர் பிரச்னையை வைத்துக்கொண்டு குறிப்பிட்ட சில எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் ஒரு பெரிய கடை அடைப்பை நடத்தினார்கள். அப்பொழுது நமது முதலமைச்சரவர்கள் ரேடியோவிலே உரை நிகழ்த்தினார்கள். வன்செயல் நடக்குமானால் அதைக் கண்டிப்பாக அடக்குவேன் என்று பேசினார்கள். நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

1979 பிப்ரவரி 13]

[திரு. ர. ஜெபமணி]

வன்செயல் எங்கே நடந்தாலும் அது எந்த முறையில் நடந்தாலும் அதை அடக்க வேண்டிய பொறுப்பு இந்த நாட்டு மக்களுடைய உயிரைத் தன் பொறுப்பில் வைத்திருக்கும் முதலமைச்சருக்கு உண்டு. ஆனால், அதே முதலமைச்சர் இந்திரா காந்தி கைது செய்யப்பட்டவுடனே மீண்டும் வாடனாவியில் அதே உரையை நிகழ்த்தியிருந்தால், நான் உளமார, மனமாரப் பாராட்டி இருப்பேன் இங்கே சட்டம் இல்லை, ஒழுங்கு இல்லை. எங்கன்கட்சியை சேர்ந்த எல்லோரும் இரவிலே கைது செய்யப்பட்டோம்—சர்வாதிகார ஆட்சியிலே. நாங்கள் ஏன் கைது செய்யப்பட்டோம் என்று இன்னமும் எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. சட்டம் அப்படி இருந்தது. ஆனால், இந்திரா காந்தி கைது செய்யப்பட்டவுடன், வீட்டிலே தூங்கிக் கொண்டிருந்தவர்களையெல்லாம் சென்னையிலே கைது செய்தார்கள். அப்படிக்கைது செய்யப்பட்டவுடன் நான் முதலமைச்சரோடு தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு, அவர்கள் எல்லாம் கவுரவமானவர்களாயிற்றே அவர்கள் ஏன் கைது செய்யப்பட்டார்கள். எனக்குக் காரணம் தெரிய வேண்டுமென்று கேட்டேன். முதலமைச்சர், ரவுடி லிஸ்டில் இருப்பவர்களை மட்டும் தான் பிடிக்க வேண்டுமென்று நான் சொன்னேன் என்று சொன்னார். நான் சொன்னேன், கைது செய்யப்பட்டவர்கள் என்றும் சிறைச் சாலை போனவர்கள் அல்ல, என்று. அப்படியானால் நான் அதை விசாரித்துச் சொல்கிறேன் என்றார் முதலமைச்சர். ஆனால், நாங்கள் அவர்களை ஹைகோர்ட்டில்தான் ஜாமீனில் எடுத்தோம். ஆனால் கடைகளைத் திறக்காவிட்டால் சூறையாடுவோம் என்று மைக்கை வைத்து சிவகாசியிலே சொல்லிக் கொண்டு போனார்கள். அதற்குப் போலீஸ் துணை போனது. வீட்டிலே தூங்கிக் கொண்டு இருந்தவர்களையெல்லாம் கைது செய்திருக்கிறார்கள்.

எதற்கும் பங்கம் ஏற்படலாம். ஆனால் நீதிக்கு மட்டும் பங்கம் ஏற்படக்கூடாது. அப்படி நீதிக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டால் உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பு இருக்காது. எந்தச் சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். தமிழகத்திலே என்ன நடந்தது? வைகை எக்ஸ்பிரஸ் வழக்கமாக 100 கிலோ வேகத்தில் போகும். அது கவிழ்ந்திருந்தால் நமக்கு அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லைபோல் தெரிகிறது. பஸ் கொளுத்தப்படுகிறது. எப்படிக்கொளுத்தப்படுகிறது? அங்கே துடித்துத் துடித்துச் சாகிறார்கள். நம் வீட்டிலே உள்ளவர்கள் சாகவில்லை. நம் வீட்டிலே குழந்தைகள் படம் விழுந்தால் நாம் துடித்து விடுகிறோம். ஆனால் அவர்களைப்பற்றி ஒன்றுமே இல்லை. உங்களுக்கு ஒரு கட்சியின் மேல் அனுதாபம் இருப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் சட்டம் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்ததாகி விடக் கூடாது. நீங்கள் துலாக் கோல் போல் இருக்க வேண்டும். உங்களுக்கு ஆயிரம் துன்பங்கள் வந்தாலும் நீங்கள் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். மற்றவர்களைக் கொடுமைப்படுத்துவீர்களேயானால் அது திருப்பி உங்களுக்கு செய்யும். இந்த நாட்டிலே என்ன நடக்கவில்லை?

[திரு. ர. ஜெபமணி] [1979 பிப்ரவரி 13]

எழும்பூர் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் என்ன நடந்தது? ஜாமீனில் எடுப்பதற்காக 5 பேர்களை அனுப்பியிருந்தோம். அப்போது இரண்டு லாரிகளில் வந்து கைது செய்யப்பட்டவர்கள் இறங்கினார்கள். போலீசாரும் பாதுகாப்புக்காக வந்திருந்தார்கள். வரும்போது அங்கே ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். லாரியில் இருந்தவர்கள் இறங்கி வந்து அவர்களை அடித்தார்கள். அவர்கள் 5 பேர்களும் ஓடிப்போய் ஒளிந்து கொண்டார்கள், வழக்கறிஞர்கள் இருக்கக்கூடிய லாபியிலே, அங்கேயும் போய் உதைக்கிறார்கள். வழக்கறிஞர்கள் அவர்களை அடிக்காதீர்கள் என்று தடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் உதை விழுகிறது. சட்டம் என்ன செய்யும்? நீங்களும் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று வழக்கறிஞர்களைச் செம்மையாக உதைக்கிறார்கள். ஏன் என்றால் நீங்கள் இருட்டறையிலே விளக்குப் பிடிப்பவர்கள் என்று செம்மையாக உதைத்தார்கள். வழக்கறிஞர் அசோசியேஷன் தீர்மானம் போட்டது. ஏதாவது ஒரு நடவடிக்கை உண்டா?

நீங்கள் ஆட்சியிலே இருக்கும்போது தவறு பண்ணினால், திருப்பி உங்களை ஒரு காலத்தில் அது தாக்கும். நீங்களே இருப்பீர்கள் என்று எண்ணாதீர்கள். நாங்களும் 20 வருஷம் ஆட்சி நடத்தவில்லையா? இப்போது எங்கே இருக்கிறோம்? இந்த நிலைமை உங்களுக்கு வராது என்று என்ன நிச்சயம்? நிச்சயம் வரும். அந்தச் சூழ்நிலை உங்களுக்கு வரக் கூடாது. நீங்களே ஆளுங்கள். கவலையில்லை. மற்றவர்களை மதிக்கக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். மற்றவர்களை மிதித்து விடாதீர்கள்.

நான் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் முருகையன் வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தேன். அவர் கொல்லப்பட்ட இடத்தில் நின்று அழுதேன். வீட்டுப் பக்கத்திலேயே அவர் கொலை செய்யப் படுகிறார். அவர் குரல் கேட்கிறது. அவர் மனைவி மக்கள் வெளியே வரலாம் என்றால் வெளியே தாள் போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட கொடுமை நடந்திருக்கிறது. இன்று வரையில் போலீஸ் அதிகாரிகள் அந்தக் குடும்பத்தில் சென்று விசாரிக்கவில்லை. ஏன் விசாரிக்கவில்லை? ஒரே ஒருவர்தான் 33 குத்துக்கள் குத்தியதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒருவன் ஒரு குத்து அல்லது 3 குத்து குத்துவான். செத்த பிறகு நமக்கு என்ன ஆகுமோ என்று ஓடுவான். அவன் என்ன கசாப்புக் கடையா வைத்திருக்கிறான்? கொலைக்குத் துணையாக இருந்தோம் என்று பெயர் வந்துவிடக் கூடாது. அது எப்படியும் நம்மை வந்து தாக்கிவிடும்.

மனுநீதிச் சோழனைப் பற்றித்தான் நாம் படிக்கிறோமே தவிர, அவன் மாமன் மச்சானைப் பற்றிப் படிப்பதில்லை. ஏன் அவர்கள் தங்கள் மகனைக் கொல்லவில்லை. தவறு எங்கே நடந்தாலும் நீதியிலே நாம் தலையிடக் கூடாது. பணிவோடும் அன்போடும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாதுகாப்புத் தாருங்கள். பாதுகாப்பு என்றால் ஜெபமணிக்கு ஒரு போலீஸ் கூடவே வரும்.

1979 பிப்ரவரி 13] [திரு. ர. ஜெபமணி]

அப்படிப்பாதுகாப்புக்கு வரும் போலீஸ் அதிகாரியே மாறினால், கட்டுச் சோற்றுக்குள்ளே பூனையை வைத்துக் கட்டியதைப் போலத்தான் இருக்கும். போலீஸ் அதிகாரிகளைத் தன்னிச்சையாகச் செயல்பட விட்டு விடுங்கள். எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் வந்தாலும் சட்டத்திற்குப் புறம்பாகக்காரியங்களைச் செய்ய அனுமதிக்கக் கூடாது. அப்படி இருந்தால் மதுவிலக்கை நன்றாக அமல் நடத்த முடியும். போலீஸ் அதிகாரிகளோடு எந்தக் கட்சிக்காரர்களும் மதுவிலக்குப் பற்றி பேசக்கூடாது என்று ஒரு உத்தரவு போடுங்கள்.

[பிற்பகல் 1-10.]

ஒரு ஹெட்கான்ஸ்டேபிள் போதும். அவனுக்குத் தெரியும், காய்ச்சுவவன் யார், விற்பவன் யார், குடிப்பவன் யார் என்று. ஆனால் இப்போது நிலமை என்ன? அவன் பயப்படுகிறான், இவன் எம்.எல்.ஏ.க்கு சொந்தக்காரனோ, மந்திரிக்கு மருமகனோ, கூட்டத்திற்கு மந்திரியை அழைத்துவந்து மாலை போட்டவனோ என்று பயப்படுகிறான். நான் ஒரு போலீஸ் அதிகாரியைக் கேட்டேன். ஏன் ஐயா, காய்ச்சுவவனைப் பிடிக்கவில்லை, குடிப்பவனைப் பிடிக்கவில்லை என்று. அவர் சொல்கிறார், என்னய்யா, உங்கள் ஆட்சி என்று நினைத்தீர்களா, நீங்கள் சிபார்சுக்கு வந்தால், என்னய்யா, கதர் சட்டையைப் போட்டுக் கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்களே, வெட்கம் இல்லையா என்று கேட்போம், நீங்களும் போய்விடுவீர்கள், ஆனால், இப்போது நிலைமை என்னவென்றால், வருகிறபோதே, யார் ஐயா இங்கே எஸ்.ஐ.? கேட்கிற கேள்வியே அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது, அவன் உடனே பயந்து ஐயா, நான் தான், இந்த ஸ்டேஷனுக்கு வந்து எவ்வளவு நாள் ஆச்சு, 3 மாதம் ஆச்சு சார், அவர் யார் தெரியுமா, தெரியும் சார், சாராயம் விற்பவன், அது தான் தெரியுமா, ஆமாம், 3 நாளைக்கு முன்னால் இங்கே அமைச்சரை அழைத்து வந்தது யார் தெரியுமா, அவர் தான் இவர், உடனே எஸ்.ஐ. என்ன சொல்கிறார், ஐயா, நீங்கள் போங்கள். அவருக்குத் தெரியும், பிடித்தாலும் சம்பளம் பிடிக்காவிட்டாலும் சம்பளம், இவரைப் பிடித்து உள்ளே போட்ட தால் மறுபடியும் டிரான்ஸ்பர் ஆகலாம், எதற்கு வம்பு என்று விட்டு விடுகிறார். சாராயம் தண்ணியாகப் போய்க் கொண்டு இருக்கிறது, ஏழை குடித்து விட்டு, குடும்பம் நடத்தக் காசு இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார். அதற்குக் காரணம் என்ன என்றெல்லாம் நான் உள்ளே போக விரும்ப வில்லை, நான் அதைப் பற்றிச் சொல்லா விட்டாலும், நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது, போலீஸ்காரர்கள் யாருடைய தலையீடும் இல்லாமல் பணியாற்றுவதற்கு விடுங்கள் என்பதுதான். போலீஸ்காரர்கள் எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு தரவேண்டியவர்கள். ஜனாதிபதி வீட்டில் களவு போனாலும், முதலமைச்சர் வீட்டில் களவு போனாலும், அவர்கள் புகார் கொடுக்க வேண்டியது போலீஸ் நிலையம்தான். ஆகவே, போலீஸ்காரர்கள் தன்னிச்சையாகச் செயல்பட, சட்டம், ஒழுங்கு பாதுகாப்பு அனை

[திரு. ர. ஜெபமணி] [1979 பிப்ரவரி 13]

வருக்கும் கிடைத்திட, அரசாங்கம் வழிவகை செய்ய வேண்டும். இந்திரா காந்தி வந்த போது சட்டம் ஒழுங்கு பிரச்னை கையாளப் பட்டது தமிழகத்திற்குக் களங்கம் வந்து விட்டது. நாங்களும் தான் போராடியிருக்கிறோம். 40,000 பேர்கள் ஜெயிலுக்குப் போய் இருக்கிறோம். ஒரு சோடா பாட்டில் உடையவில்லை. எந்த ஒரு போலீஸ் லாரியும் கொளுத்தப்படவில்லை.....

திரு. ந. தனசேகரன் : தலைவரவர்களே, பெரியவர் ஜெபமணி பேசும்போது ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நடந்ததாக ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார். அது எந்த காவல் நிலையத்தில், எந்த காவல் அதிகாரியை, யார் மிரட்டினார் என்று சொன்னால், அது குறித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க முதலமைச்சர் தயாராக இருக்கிறார். ஆகவே, அவர் விவரம் தெரிவித்தால் அது முதலமைச்சர் நடவடிக்கை எடுக்க உறுதுணை செய்ததாக இருக்கும்.

திரு. ர. ஜெபமணி : எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர் என் மீது கொண்டுள்ள இரக்கத்தின்பால் சொல்லியிருக்கிறார். நான் பொய் பித்தலாட்டம் சொல்வது இல்லை. நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒரு போலீஸ் அதிகாரியைப் பற்றிப் புகார் சொல்லி, அவரும் நான் அதைச் சொன்ன உடனே அதே போனில் அரை மணி நேரம் இருங்கள், நான் பதில் சொல்கிறேன் என்று சொன்னார், நான் அரை மணி நேரம் இல்லை, அரை நாள் இருந்தேன் எந்தவிதமான பதிலும் வரவில்லை. ஆகவே, நான் இங்கே உங்களுக்கு அவர் யார் என்று சொல்லி விட்டால், உத்யோகம் போய்விட்டது என்று சொல்லி அந்த காவல் துறை அதிகாரி தற்கொலை செய்து கொண்டிருவிட்டால், அவர் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற நான் என்ன டாட்டாவா, பிரிவா அவர்களுக்குச் சாப்பாடு போட? ஆகவே நான் சொல்ல விரும்புவது, இப்படி நடக்கிறது. அதைத் தடுக்க நீங்கள் நடவடிக்கை எடுங்கள். இனிமேல் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்பதற்காகத்தான். நீங்கள் தலையிடுகிறீர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. நீங்கள் தலையிட மாட்டீர்கள் என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : தலைவரவர்களே உறுப்பினர் பேசும்போது.....(மணியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. ர. ஜெபமணி : நம்முடைய நிர்வாகத்தில் எப்படி நடக்கிறது என்பதை நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. நீதி மன்றத்திலே சொல்கிறார்கள் ; வக்கீல் பெருமக்கள் வெளிப்படையாகவே சொல்கிறார்கள். சட்டம் ஒரு மாதிரி போகிறதே என்று எங்கும் சொல்கிறார்கள். சிறைச்சாலைகளிலே என்ன

1979 பிப்ரவரி 13j [திரு. ர. ஜெபமணி]

செய்கிறார்கள் என்றால், காலையிலே பிடித்துக்கொண்டு போட்டவர்களைச் சாயுங்காலம்தான் கணக்கு எடுக்கிறார்கள். வீட்டிலே படுத்துக்கிடப்பவனைப் போலீஸ்காரர்கள் தட்டி யெழுப்பி அழைத்துச் செல்கிறார்கள். திருடனை விட்டுவிட்டுத் தூங்குகிறவனைத் தட்டி எழுப்புகிறார்கள். இந்த நிலை வேண்டா மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டம், ஒழுங்கு நிலை இப்படி இருக்கிறது; அதோடு இருக் கட்டும். மதுவிலக்குக் கொள்கையை நீங்கள் அமல்படுத்த மாட்டீர்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். காரணம் என்ன வென்றால் உங்களுக்கு அதிலே நம்பிக்கை இல்லை. விளம் பரத்திற்காக மதுவிலக்கு, மதுவிலக்கு என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், ஆனால் அதில் நம்பிக்கை இல்லை. நம்பிக்கை இருந்திருந்தால் அதில் துரித நடவடிக்கை எடுத்திருப்பீர்கள். உங்களுடைய நடவடிக்கை எல்லாம் எப்படி இருக்கிறது என்றால் வீட்டுக்குள்ளே படுத்துத் தூங்குகிறவனைக் கதவைத் தட்டி எழுப்பி, குடித்திருக்கிறாய் என்று சொல்லி அழைத்துச் செல்வதுதான்.

நிர்வாணமாக வெளியே செல்வது சட்ட விரோதமானது. ஆனால் 'பாத் ரூமிலே' இருப்பவனை நிர்வாணம் என்று சொல்லி கைது செய்தால் அதற்கு என்ன அர்த்தம்; அதை எப்படி வர்ணிப்பது? இப்படிப்பட்ட கேவலமான ஒரு நிலைமை இன் றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எதையும் செய்யும்போது கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாகச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து இங்கே ஒரு பெரிய பிரச்சினை இருக்கிறது. மொழி, மொழி, மொழி. இதற்கு தீர்வே இல்லையா? ஜாதி வெறி, மத வெறி, பிரதேச வெறி, மொழி வெறி—இது ஒரு நாட்டின் சுகாதாரத்தையே கெடுத்துவிடும். பண்டித ஜவகர்லால் நேருவிலிருந்து, திருமதி இந்திரா காந்தியிலிருந்து மொரார்ஜி தேசாய் வரை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திணிக்கப் படாது, திணிக்கப்படாது, திணிக்கப்படாது என்று சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் சொல்லக்கூட தேவையில்லை. ஜனநாயகத்தில் எதையும் யார்மீதும் திணிக்க முடியாது.

திணிக்கிறார்கள், திணிக்கிறார்கள் என்று சொல்வதால் தாய்மார்கள் எல்லாம் பயப்படுகிறார்கள். ஏதோ மற்ற மொழிகளையெல்லாம் கற்றுத்தான் கொடுக்கிறார்கள், இந்தியை மட்டும் திணிக்கிறார்கள் போலும், அப்படியானால் நம் பிள்ளை தாங்கமாட்டான் என்று தாய் நினைக்கிறாள். திணிக்கிறார் கள், திணிக்கிறார்கள் என்றால் கோணியில் பருத்தியைத் திணிப்பதைப்போலவா திணிக்கிறார்கள்? அப்படித் திணிக்க மாட்டார்கள். திணிக்க முடியாது.

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1979 பிப்ரவரி 13]

முதலிலே இந்தி பற்றிய அடிப்படையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் வரவேண்டும். காந்தியடிகள்தான் முதன் முதலில் இந்திப் பிரச்சாரத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அவர்களுடைய மகன் தேவதாஸ் காந்திதான் ஆசிரியராக வந்தார். அவர் இந்திக்காரர் அல்ல, அவர் ஒரு குஜராத்தி. சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் வந்தார், அவர் இந்திக்காரர் அல்ல, அவர் ஒரு குஜராத்தி. ஜவகர்லால் நேரு வந்தார், அவர் இந்திக்காரர் அல்ல, ஒரு காஷ்மீர் பிராமின். நேதாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸ் வந்தார், அவர் ஒரு வங்காளி—இந்திக்காரர் அல்ல. அடுத்தபடியாக திலகர் வந்தார், அவர் ஒரு மராட்டியர்—இந்திக்காரர் அல்ல. மொரார்ஜி தேசாய் கூட ஒரு குஜராத்திதான். நிலைமை இப்படி இருக்க அவர் திணிக்கிறார், இவர் திணிக்கிறார் என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. தாய்மொழியிலே கல்வி கற்கவேண்டும், தாய் மொழியிலே பேசுங்கள், எழுதுங்கள், படியுங்கள் என்று காந்தியடிகள் சொன்னார்கள். அதற்கு அச்சாரம் கொடுத்தவரே காந்தியடிகள்தான்.

இந்த நாட்டில் நீதிக்கட்சி ஒன்று இருந்தது. ஆங்கிலத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றிலும் அவர்கள் பேசமாட்டார்கள். பெயர் தமிழ்வேள் என்று இருக்கும்; தமிழிலே பேசமாட்டார்கள். காந்தியடிகள் வந்த பிறகுதான் தாய்மொழியிலே பேசவும் எழுதவும் ஆரம்பித்தார்கள். அந்த ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். கதர் அபிவிருத்தியும், கைத்தொழில் வளர்ச்சியும், மத ஒற்றுமையும், மாதர் முன்னேற்றமும், மதியினை மயக்கும் மதுவினை ஒழித்தலும், நம் தாய் மொழியும், இந்திமொழியும் உடல் சுகாதாரமும், ஊர் சுகாதாரமும் ஆதியோர்குழைத்தலும், அரிஜன சேவையும், ஆய இப்பணிகளால் நாட்டிற்கு சேவை செய்வ வருவீரே என்று சொல்லி என்னைப்போன்ற தொண்டர்களை அழைத்தார்கள் காந்தியடிகள். பிராந்திய மொழியை வளர்க்க வித்திட்டவர் காந்தியடிகள். ஆகவேதான் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ், கேரளா காங்கிரஸ், ஆந்திரா காங்கிரஸ் என்று மொழிவாரியாக காங்கிரஸ் அமைப்பை ஏற்படுத்தினார்கள். அப்போதுதான் தமிழ்நாட்டிலே தமிழிலே பேசினார்கள். தமிழ்நாடு காங்கிரசில் தந்தை பெரியாரும் ஒருவர். அப்போது அவர் எங்கள் கட்சி. நீங்கள் அதை மறந்துவிடக்கூடாது. அப்போது இந்தியை அவர் எதிர்க்கவில்லை. அவர் தமிழிலே பேசினார், திரு. வி. க. பேசினார், பாரதி பாடினார், சுப்பிரமணிய சிவா பேசினார், தமிழ் வளர்ந்தது.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : சார், பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். தாங்கள் அகில இந்திய காங்கிரஸ் அமைப்பில் போனாலும் சரி, அல்லது ஜனதா கட்சியில் போனாலும் சரி தாங்கள் எந்த மொழியில் பேசுகிறீர்கள்?

1979 பிப்ரவரி 13]

திரு. ர. ஜெபமணி : நல்ல அருமையான கேள்வி ஒன்றைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர் ஒரு குழந்தை. அதனால்தான் நான் எந்த மொழியில் பேசுகிறேன் என்று தெரியாமல் கேட்கிறார். இங்கே எதில் பேசுகிறேனோ அதில்தான் எல்லா இடத்திலும் பேசுகிறேன். தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் அகில இந்தியத் தலைவராக இருந்தபோதிலும் தமிழில்தான் பேசினார்கள். பாராளுமன்றத்தில் இப்போது யாரோ போய் தமிழில் பேசினார்கள் என்று சொன்னார்கள். பாராளுமன்றத்தில் இப்போது மட்டுமல்ல, எப்போதும் பேசலாம். தி.மு.க. உறுப்பினர் நிறையபேர் அங்கே தமிழில் பேசியிருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கிற கம்யூனிஸ்ட் நண்பர் ரமணி அவர்கள் தமிழில் பேசியிருக்கிறார்கள். இப்போது விளம்பரத்திற்காகத் தமிழில் பேசினார் எங்கள் கட்சித் தலைவர் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்களே தவிர வேறல்ல. என்னைக் கேட்டால் இது ஒரு விளம்பரத்திற்காகத்தான். உங்களுக்கு ஒன்று சொல்வேன், உண்மையான சர்க்குக்கு விளம்பரம் தேவையில்லை.

[பிற்பகல் 1.20]

உண்மையான டாக்டர்கள் விளம்பரமா செய்கிறார்கள். விளம்பரம் கொடுக்கக்கூடிய டாக்டர்கள் இக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு என்ன வந்தது? இரவிலே தூக்கம் இல்லையா? வாலிபத்திலே கிழத்தனம் வந்துவிட்டதா? என்னை வந்து பாருங்கள் என்று டாக்டர்கள்தான் விளம்பரம் கொடுப்பார்கள். ஆகவே, இது விளம்பரத்திற்காகச் செய்யப்படும் காரியமே தவிர, நாட்டு மக்களைத் திசை திருப்புகின்ற காரியமே தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. எதற்காக மொழிப் பிரச்சினை. இந்த நாட்டிலே இந்தித் திணிப்பு என்கிறோம். திணிப்பு என்பது கிடையாது. பிரதமர் அவர்கள் திணிப்பு கிடையாது என்று சொன்னதற்காகப் பாராட்டி முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி இருக்கும் போது மீண்டும் மாநாடு எதற்கு? ஏனென்றால் உங்களிடத்தில் வேறு ஆயுதம் இல்லை. முழுமையான, அடிப்படையான வேறு நல்ல ஆயுதங்கள் இல்லை. இனிமேல் உங்களால் எதையுமே சொல்ல முடியாது. விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சண்டை போட முடியாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, ஒரு பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். நமது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் பெரியவர் அவர்களிடம் ஒரு விளக்கம் மொழிப் பிரச்சினை குறித்துத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தியாவினுடைய ஆட்சி மொழியாக இந்தி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறாரா அல்லது காந்தியார் வலியுறுத்திய இந்துஸ்தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறாரா, அல்லது அவர் பேசுகிற அன்னைத் தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறாரா, ஆட்சி மொழி குறித்து அவருடைய கட்சியின் நிலை என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1979 பிப்ரவரி 13]

*திரு. ர. ஜெபமணி : தலைவர் அவர்களே, நான் சென்னையின் ராஜதானியாக இருந்தபோது திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் சின்னக் குழந்தை. ஏன், நானும் குழந்தைதான். இந்தத் தமிழ்நாடு தனியாக வந்தபோது தமிழே ஆட்சி மொழி ஆக்கின ஒரே தானைத் தலைவன் காமராஜர் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே தமிழ் மட்டும்தான் இருக்கிறது. என்று நினைத்தால் நீங்கள் ஏமாந்து போவீர்கள். இங்கே தெலுங்கு பேசக்கூடியவர்கள் 70 லட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். கொங்கனி பேசக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். சபாநாயகர் அவர்கள் கூடத் தெலுங்கு பேசக்கூடியவர்தான். அப்படியானால் நாங்கள் அவருக்கு வாயிலே தமிழைத் திணித்தோமா? பல மொழிகள் பேசக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். மலையாளம் பேசக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள், கன்னடம் பேசக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள், உருது பேசக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள், இவர்கள் எல்லோரும் இரண்டாம் தரத்து மக்கள், நீங்கள் மட்டும் தான் முதல்தரத்து மக்களா? இன்னும் சொல்லப் போனால் இங்கே முதலமைச்சராக இருப்பவரே.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெல்லை ஜெபமணி அவர்கள் பேசிக்கொண்டே வரும்போது எங்கெங்கேயோ போய் மொழிப் பிரச்சினை பற்றிக் குறிப்பிட்டு தமிழ் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் காலத்தில் தமிழுக்கு ஊக்கம் தந்தது குறித்து மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் அவர் சொல்லிக் கொண்டே வந்தபோது தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்ததேகூட தாங்கள்தான் என்று கூறிவிடுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். அப்போது செய்யப்பட்டது விளம்பரத்திற்கு அல்ல. நமக்கு உயிரைக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை மறந்துவிடுவதற்கு இல்லை. ஆனால் அவர் பேசுகிற போது முதலமைச்சரும் என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்து திடீரென நிறுத்தினார்கள்....

திரு. ர. ஜெபமணி : தலைவரவர்களே காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி, நீர் கடல் மலையும் எங்கள் கூட்டம், என்று பாரதியார் பாடினார்.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அப்படியானால், இந்தியாவிற்கு எல்லைகளே தேவையில்லையா எல்லைகளைக் காக்கப் படையும் தேவையில்லையா?

திரு. ர. ஜெபமணி : உலகமே ஒரே ஜாதி என்று ஏற்பட்டுவிட்டால் எல்லை தேவையில்லைதான். 'வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான் புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு' என்று உலகினுக்கே என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர தமிழ் நாட்டிற்கே என்று குறிப்பிடப்படவில்லை.

1977 பிப்ரவரி 13]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, 'உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டு' என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதையும் கவனிக்க வேண்டுகிறேன். ஆகவே, அது இந்த உலகத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்பட வில்லை.

திரு. ர. ஜெபமணி : தலைவரவர்களே, “ உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கரியவன் ” என்று சிவபெருமான் சேக்கிழாருக்கு அடி எடுத்து கொடுத்திருக்கிறான். உங்களுக்குத்தான் அந்த நம்பிக்கையே கிடையாதே. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் நான் புரிந்து கொண்டது அவ்வளவுதான்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அதே சங்கீதத்தில் என்னால் பாட முடியாது என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி : மொழிப் பிரச்சினை என்பது ஜாக்கிரதையாக அணுகவேண்டிய பிரச்சினை. தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவோ வீடுகளுக்குப் போனால் அங்கு தெலுங்கில் பேசுகிறார்கள். சபாநாயகர் அவர்களது ரூமிற்குப் போனால் யார் வந்தாலும், 'ரண்டி கூச்சண்டி' என்கிறார்கள். அதற்காகத் தமிழ் நாட்டில் பிறந்துவிட்டு நீங்கள் 'ஐயோ' என்று சொல்லலாமா? அப்படிச் சொல்லக் கூடாதே. அவர்கள் யார்? நம்மோடு உள்ளவர்கள் தான் அவர்களும். மொழிப் பிரச்சினை என்பது அதுதான். அப்போது நேரு அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி என்ன? இந்தியோடு ஆங்கிலம் இணை மொழியாக இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிறவரையில் இருக்கும் என்பதாகும், அதுதானே. அது இல்லை என்று யார் சொன்னார்கள்? நீங்கள் இந்த நாட்டிலுள்ள இளைஞர்கள் இந்தி படிக்கக்கூடாது என்று சொல்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது? கேரளக்காரர்கள் படித்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் நாடு பூராவிலும் சென்று வாழ்கிறார்கள். குவைத் அரபு நாடுகளுக்குச் சென்று பணத்தைக் கொள்ளை கொள்ளையாகக் கொண்டு வருகிறார்கள். கேரளக் காரன் மட்டுமா படிக்கிறான்? ஆந்திரக்காரன் படிக்கிறான், அதே மாதிரி கர்நாடகக்காரன் படிக்கிறான். நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளை மட்டும் இந்தி படிக்கக்கூடாது என்று சட்டம் போடலாமா?

“ எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு ”

காரணம் என்னவென்றால் அவன் உலகைக் கண்டான், தமிழ், எழுத்து என்று சொல்லவில்லை. அவன் உலகைக் கண்டான், நாம் இங்கே நம் வீட்டைப் பார்க்கிறோம். பிள்ளைகள் இஷ்டப்பட்டால் படிக்கட்டும். உருது வேண்டுமானால் படி, மராத்தி வேண்டுமானால் படி, குஜராத்தி வேண்டுமானால் படி, இஷ்டப்படி படிக்கட்டும், தாய் போல், தந்தையைப் போல் அரசு இருக்கிறது என்று உங்கள் அகலக் கையை விரி

[1979 பிப்ரவரி 13]

யுங்களேன். பிள்ளைகள் இஷ்டப்பட்டால் படிக்கட்டும், படிக்கக்கூடாது என்று தடை போடுவது இந்த நாட்டுக்கு எவ்வளவு பெரிய பாதகத்தை உண்டு பண்ணும் என்று சிந்தித்துப் பார்த்த வேண்டும். 60 கோடி மக்கள் ஒரு தாய் பிள்ளைகள் அல்லவா? திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களின் தாய்மொழி குஜராத்தி, அவர்கள் குஜராத்திதான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. காந்தியடிகளும் குஜராத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான், குஜராத்தியில் எழுதுகிறார், அவர்கள் குஜராத்திதான் இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்களா? அதற்காக அவர்களுக்கு நமது தாய் மொழிமீது பற்று இல்லை என்று அர்த்தமா? தாய் தமிழாக இருக்க வேண்டும், மனைவி இந்தியாக இருக்க வேண்டும், வேலைக்காரி ஆங்கிலமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வதில் என்ன தவறு? எல்லாம் தாயோடு முடிந்து விடுகிறதா? இதை எப்படி மறுக்கமுடியும்?

திரு. அ. ரகுமன்கான் : பெரியவர் அவர்கள் இன்னும் என் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லவில்லை. காரணம் அவர்கள் பிரச்சனையைத் திசை திருப்புகிறார். நான் அவர்களிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது என்னவெனில், அவர்களது கட்சி சார்பாக இந்திதான் ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்களா அல்லது அவர்கள் வணங்குகிற காந்தியாரின் கொள்கைப்படி இந்துஸ்தானி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்களா? இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் தேசிய மொழிகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள 14 மொழிகளில் தமிழும் இருக்கிறது, இந்தியும் இருக்கிறது. அப்படியிருக்க இந்தி மட்டும்தான் ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டும், அதைக் கற்க வேண்டும், ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்களா?

திரு. ர. ஜெபமணி : காந்தியடிகள் இந்துஸ்தானி என்று சொன்னது இந்தியையும் உருதுவையும் சேர்த்து. இப்போது அது இந்தியாக இருக்கிறது. அவர்கள் இறந்தது 1948-ல். அப்போதே இந்தியை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டார்கள். இந்தி மத்திய அரசில் உடனடியாக அமலுக்கு வரவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை.

திரு. அ. ரகுமன்கான் : அரசியல் நிர்ணய சபையில் விவாதம் நடக்கிறகாலத்தில் காந்தியாரின் நிலை இந்துஸ்தானி ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதைக் கொண்டு வந்தவர் அபுல்கலாம் ஆஸாத் அவர்கள். இந்தி ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று நேரு அவர்கள் வாதித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ர. ஜெபமணி : திரு. ரகுமன்கான் இப்போதாவது இந்துஸ்தானியை ஏற்றுக்கொண்டார்களே.

1979 பிப்ரவரி 13]

திரு. அ. ரகுமங்கான் : தமிழ்தான் மத்திய அரசின் ஆட்சி
ஓமாழியாக இருக்கவேண்டும் என்பது எங்கள் கட்சியின் கருத்து.

திரு. ர. ஜெபமணி : காந்தியடிகள் சொன்னை ஒப்பு
கொள்கிறேன் என்று திரு. ரகுமங்கான் அவர்கள் சொல்
றார்கள்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

திரு. ர. ஜெபமணி : நீங்கள் சிறு பிள்ளைகள். அதிலேயே
ஊறிவிட்டீர்கள். காரணம், குதிரைக்கு கடிவாளம் போட்ட
மாதிரி. ஆனால் நீங்கள் நாளடைவில் ஏற்றுக்கொள்வீர்கள்
என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. நீங்கள் சொல்வதை
உருப்படியாக கடைசிவரை வைத்துக்கொண்டதில்லை. திராவிட
நாடு என்று இருபது ஆண்டுகளாக சொன்னீர்கள். காமராஜ்
பெரியாரிடம் கேட்டார், திராவிட நாடு எங்கே இருக்கிறது,
சொல்லுங்கள், வாங்கித் தருகிறேன் என்று. அப்படி இருந்
தால் நான் ஏன் கேட்கிறேன் என்றார் அவர். காங்கிரசுக்கும்
எனக்கும் சண்டை வந்து விட்டது, காங்கிரஸை எதிர்த்து எதிர்க்
கடை போடுவதுதான் என் கொள்கை என்றார்கள். திராவிட
நாடா வெங்காய நாடு என்று சொல்லவில்லையா?

[பிற்பகல் 1-30.]

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : தலைவர் அவர்களே..

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து
அமருங்கள், திரு. ஜெபமணி அவர்கள், நீங்களும் அமருங்கள்.
உங்களுக்கு அனுமதித்த நேரம் முடிந்து விட்டது. 20 நிமிடம்
கொடுக்கப்பட்டது. 30 நிமிடத்துக்கு மேலாகிவிட்டது. எஸ்
லோரும் சிரித்துக் கொண்டு கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்,
போதும், இத்துடன் முடித்துவிடுங்கள். பேரவைக்கு ஓர் அறி
விப்பு.

2. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—திருத்தங்கள்

ஆளுநர் அவர்களின் பேருரைக்கான நன்றி அறிவிப்புத் தீர்
மானத்திற்குத் திருத்தங்களை, 14—2—1979 ஆம் தேதி புதன்
கிழமை, காலை 11 மணி வரை கொடுப்பதற்கு கால அளவு
நீட்டிக்கப் பெற்றுள்ளது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்
மேலும் ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கு
திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்
அவற்றை 15—2—1979 ஆம் தேதியன்று முன் மொழிய
வேண்டும்.